

Místní zpravodaj

Albrechtice nad Orlicí

Ročník XLI

Číslo 4 - 2015

Náklad 600 ks

Slovo starosty obce na závěr roku 2015

Vážení čtenáři zpravodaje, opět nadešel čas, kdy přemýšlím, co vám sdělím na závěr roku. Na stolku mi leží několik posledních vydání vánočních zpravodajů. Postupně si je prohlížím a nad jejich obsahem vzpomínám, kolik se toho u nás za poslední roky událo. Kolik proběhlo kulturních a společenských akcí, kolik se na nich podílelo lidí, kolik se narodilo dětí, ale i zemřelo našich spoluobčanů, a také, jak se změnily za poslední roky naše Albrechtice. Je toho opravdu hodně, co jsme společně prožili a vykonali.

Je také zajímavé, jak si čas doveče zašpásovat s našimi myšlenkami. Mnoho událostí mi připadá, jako by se odehrálo nedávno. Jasně cítím atmosféru toho kterého okamžiku, uvědomuji si, co kdo říkal, jaké jsme museli řešit problémy, než se to, či ono podařilo udělat. Přitom jde mnohdy o roky, které od konkrétní události uplynuly.

Jako červená nit táhnoucí se všemi vánočními zpravodaji se objevuje konstatování údivu nad tím, jak rychle rok uplynul a my se opět chystáme na Vánoce, svátky klidu, míru a pohody.

V této souvislosti si nově uvědomuji, jak je čas drahocenný a jak málo jej máme na to, abychom po sobě zanechali našim dětem – nástupcům nějaký odkaz, vzor, či konkrétní věc. UVědomuji si také, že bez dalších lidí, které kolem sebe mám, by mnoho věcí v naší obci nebylo a mnoho akcí by se neuskutečnilo. A konečně si uvědomuji, že právě lidé okolo mne mi vytvářejí pocit jistoty a stability v tom jinak nekompromisně rychlém, náročném, mnohdy nepřehledném každodenním životě.

Jsem proto šťastný, že žiji se svojí rodinou, která mi doma vytváří

pevné zázemí, rodinou o kterou se mohu opřít vždy, když moje síly docházejí anebo, když si jednoduše nevím s něčím rady.

Jsem rád, že mám kolem sebe kolegy a spolupracovníky, na které se mohu plně spolehnout, že mi pomůžou v mojí práci a nenechají mne na holičkách, když to nebudu čekat.

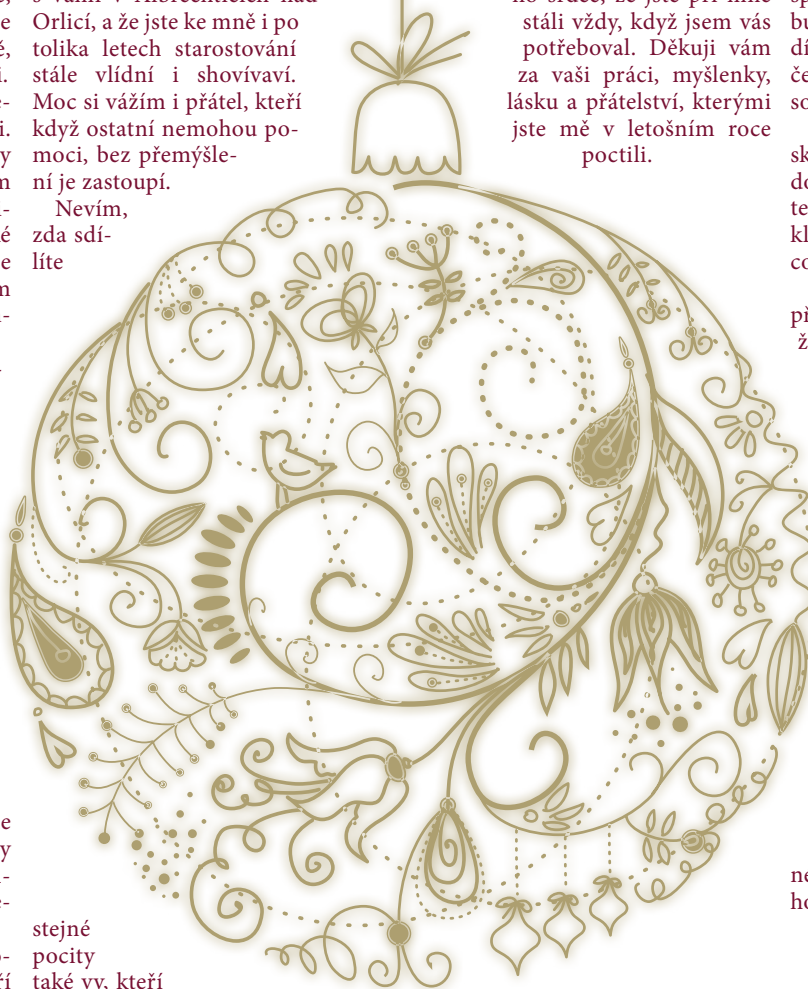
Jsem upřímně rád, že žiji s vámi v Albrechticích nad Orlicí, a že jste ke mně i po tolika letech starostování stále vlídní i shovívaví. Moc si vážím i přátel, kteří když ostatní nemohou pomoci, bez přemýšlení je zastoupí.

Nevím, zda sdílíte

stejně pocity také vy, kteří

čtete tyto řádky. Já však dnes vím, že jediné díky všem lidem, kteří se pohybují kolem mne, jsem schopen přežít všechny těžkosti a překážky, jež nám život staví každý den do cesty.

Dovolte mi proto, abych na tomto místě poděkoval všem, se kterými jsem v letošním roce žil, spolupracoval i trávil chvíle odpočinku. Děkuji vám z celého srdce, že jste při mně stáli vždy, když jsem vás potřeboval. Děkuji vám za vaši práci, myšlenky, lásku a přátelství, kterými jste mě v letošním roce poctili.

Vážení čtenáři, promiňte mi prosím tento poněkud osobní tón tohoto příspěvku. Rád bych ale vyjádřil myšlenku, že bychom si měli co nejvíce vážit svých milých, spolupracovníků, přátel, zkrátka všech, se kterými žijeme. Rád bych, abychom jim vždy dali přednost před hodnotami materiálními, či penězi. Podle mne se dostáváme do období, kdy širší spolupráci a vzájemné pochopení budeme potřebovat všichni bez rozdílu proto, abychom byli schopni čelit všem nástrahám a těžkostem současného světa.

To vše si prosím uvědomte, až skončíte letos svoji práci, přijdete domů ke své rodině, mezi své přátele a budete v klidu a pohodě trávit klidné a spokojené vánoční svátky, což vám všem ze srdce přeji.

Nebude totiž trvat dlouho a opět přijde nový rok, rok 2016, a všechny životní, pracovní, politické, ekonomické a nevím jaké další děje nás opět pohltnou a budou se nás snažit vést stejnou cestou jako v letech minulých. Cestou shonu, neklidu, nejistoty, stresu a nově třeba i strachu o sebe a své blízké.

Co může být ale jiné, nové, je skutečnost, že si budeme více vážit svých blízkých, spolupracovníků, spoluobčanů, že budeme respektovat jejich, být někdy odlišné názory a že budeme hledat společná řešení, která nás posílí a posunou celou naši občanskou společnost dál.

Vážení čtenáři, přeji vám i vašim blízkým krásné a klidné Vánoce a do roku 2016 hodně zdraví, štěstí a lásky.

Jaromír Kratěna
starosta obce

*Zaměstnanci obecního úřadu přejí všem čtenářům
zpravodaje příjemné prožití svátků vánočních
a v novém roce hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.*

Z jednání rady obce

(za období září – listopad 2015)

Rada obce schvaluje:

- smlouvu o dílo s panem Pavlem Polákem, bytem Sokolovská 1342, 516 01 Rychnov nad Kněžnou, IČ: 63211408 (viz. příloha č. 2 tohoto usnesení) a pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy.
- stanovisko obce ke stavbě II/305 Týniště nad Orlicí – Albrechtice nad Orlicí (mosty), viz příloha č. 1 tohoto usnesení.
- smlouvu o dílo „Stavební úpravy místní komunikace Květná Albrechtice nad Orlicí“ s firmou MDS projekt s.r.o., viz příloha č. 2 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- Smlouvu o právu provést stavbu „II/305 Albrechtice nad Orlicí – Borohrádek“ na pozemcích obce, viz příloha č. 8 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- Dodatek č. 1 ke Smlouvě o poskytování služeb s Ing. Miroslavem Netíkem v návaznosti na stavbu „Obce

Albrechtice nad Orlicí zpevněné plochy u objektu č. p. 348“, viz příloha č. 4 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jeho podpisu.

- dohodu o přistoupení k Rámcové smlouvě o prodeji zboží a poskytování služeb Vodafone OneNet, viz příloha č. 5 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- aktualizovaný seznam členů JSDH Albrechtice nad Orlicí s tím, že novými členy jednotky se s účinností od 1. 10. 2015 stali – David Chaloupka a Kamil Dostál.
- Nařízení obce č. 4/2015, o zákazu podomního a pochůzkového prodeje na území obce, viz příloha č. 1 tohoto usnesení.
- pokácení smrku v areálu ZŠMŠ Albrechtice nad Orlicí z důvodu špatného stavu stromu.
- udělení souhlasu s umístěním sídla SDH Albrechtice nad Orlicí v budově staré hasičské zbrojnice - Na Návesi 333, Albrechtice nad Orlicí.
- Dodatek č. 2 Smlouvy o předání

a převzetí nebezpečných odpadů za účelem jeho využití či odstranění č. 07/2011 se společností Ekopart, viz příloha č. 2 tohoto usnesení.

- Smlouvu o zajištění zpětného odběru elektrozařízení prostřednictvím mobilních svozů se společností Elektrowin, a.s., viz příloha č. 3 tohoto usnesení.

Rada obce bere na vědomí:

- žádost o úpravu prostranství u řeky Orlice, viz příloha č. 7 tohoto usnesení, a doporučuje projednat tento náklad v rámci rozpočtu na rok 2016.
- informaci o stavu jasanu v parku u elektrárny za pozemkem pana Petra Říhy a pověřuje starostu obce, aby zařídil dendrologický průzkum dřevin v parku u elektrárny, u školy, na hřišti u Sokolovny a v ulici Na Hrázce.
- informace o kůrovci na soukromém pozemku a pověřuje místostarostku obce, aby majitele pozemku na tento

problém upozornila a dohlédla na likvidaci stromků.

- informace ředitele Domova důchodců Albrechtice n. O. pana Ing. Karla Vacka MBA o záměru výstavby domků pro seniory s Alzheimerovou chorobou v lokalitě Pod Strání.
- Smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti a smlouva o právu provést stavbu na p.č. 109/37 a doporučuje ji zastupitelstvu obce ke schválení.
- informace o stavu jednání právního zástupce obce JUDr. Pavla Švandrlíka s právním zástupcem manželů Tužilových JUDr. Vladimírem Špačkem (viz. příloha č. 1 tohoto usnesení).
- nabídku na podporu fotovoltaických systémů a pověřuje starostu obce ke zjištění dalších informací.

Rada obce zamítla:

- nabídku umístění prezentace obce na portále www.ziveobce.cz.

OÚ Albrechtice nad Orlicí

Výťah z usnesení ze zasedání zastupitelstva obce

(ze dne 21. 10. 2015)

- 146/8/2015** Zastupitelstvo obce rozhodlo odstoupit od Smlouvy o budoucím uzavření kupních smluv a nájmu pozemku ze dne 22. 4. 2009, ve znění dodatku č. 1 ze dne 17. 5. 2010, se společností Dobré bydlení s.r.o., Akademika Heyrovského 1171, 500 02 Hradec Králové, z důvodu neplnění časového harmonogramu výstavby tvořící přílohu č. 4a smlouvy. Současně ukládá starostovi obce doručit písemné odstoupení od smlouvy druhé smluvní straně.
- 149/8/2015** Zastupitelstvo obce ukládá radě obce vydat neprodleně nařízení obce o zákazu podomního prodeje v obci Albrechtice n. O..
- 151/8/2015** Zastupitelstvo obce ruší s okamžitou platností Pravidla pro

přidělování investičního příspěvku na vybudování domovní COV.

- 153/8/2015** Zastupitelstvo obce schvaluje přijetí nabídky Hypoteční banky, a.s. Praha na výši úrokové sazby hypotečního úvěru 1,99%, na stavbu 12 bytových jednotek v ulici Štěpánovská, pro období 13. 12. 2015 – 15. 6. 2021, ve znění přílohy č. 3 tohoto usnesení.
- 154/8/2015** Zastupitelstvo obce schvaluje smlouvu o smlouvě budoucí darovací s Královéhradeckým krajem na darování části pozemků p.č. 169/1 a 208/2 v k.ú. Albrechtice nad Orlicí, ve znění přílohy č. 4 tohoto usnesení a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- 155/8/2015** Zastupitelstvo obce schvaluje obecně závaznou vyhlášku

obce č. 3/2015 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů ve znění přílohy č. 5 tohoto usnesení, s tím, že roční poplatek bude činit 660,- Kč/osoba.

160/8/2015 Zastupitelstvo obce rozhodlo o novém názvu ulice umístěné na pozemku p.č. 364/1 v k.ú. Albrechtice n. O., od křižovatky s ulicí Na Výsluní po křižovatku s komunikací umístěnou na pozemku p.č. 351/1 v k.ú. Albrechtice n. O., tato ulice ponese název: Lesní.

162/8/2015 Zastupitelstvo obce schvaluje úpravu rozpočtu obce č. 4/2015 ve znění přílohy č. 9 tohoto usnesení takto: upravené příjmy – 12 211 383,- Kč, upravené výdaje

14 252 426,-Kč.

163/8/2015 Zastupitelstvo obce schvaluje úhradu rozpočtového schodku ve výši 2 041 043,- Kč z výsledku hospodaření obce z minulých let.

164/8/2015 Zastupitelstvo obce schvaluje úhradu financování ve výši 1 539 051,-Kč z výsledku hospodaření obce z minulých let.

166/8/2015 Zastupitelstvo obce schvaluje redukci sítě kanalizačních sběračů pro zadání na zhotovení projektové dokumentace stavby „Dobudování kanalizace v obci Albrechtice n. O.“ o kanalizaci v ulici Lesní, z důvodu nemožnosti řešení majetkoprávních vztahů k pozemkům dotčených stavbou kanalizace.

OÚ Albrechtice nad Orlicí

Zákaz podomního a pochůzkového prodeje

Rada obce vydala s účinností od 1. 12. 2015 Nařízení č. 5/2015, kterým se zakazuje na území obce podomní a pochůzkový prodej.

Podomním prodejem se rozumí prodej zboží či poskytování služeb nebo nabízení prodeje zboží či poskytování služeb provozovaný bez pev-

ného stanoviště obchůzkou jednotlivých bytů, domů, budov a obdobných stavení bez předchozí objednávky. Pochůzkovým prodejem je prodej zboží nebo poskytování služeb nebo nabízení prodeje zboží či poskytování služeb na veřejném prostranství s použitím přenosného nebo neseného zařízení (konstrukce, tyče, závěsného pultu, ze zavazadel, tašek a podobných zařízení) nebo přímo z ruky, přičemž není rozhodující, zda ten, kdo zboží nebo služby prodává či nabízí, se přemísťuje nebo postává na místě. Od účinnosti nařízení nemohou být občané na území naší obce obtěžováni výše uvedenými formami prodeje nebo nabízení služeb, bez předchozího objednání.

Toto nařízení se nevztahuje na: prodej tisku prostřednictvím kamelotů, ohlášené očkovaní domácích zvířat, nabídku a prodej zboží při výstavních a kulturních akcích, slavnostech, veřejných vystoupeních, sportovních podnicích nebo jiných podobných akcích, akce organizované podle zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pojiždný prodej při splnění požadavků stanovených právními předpisy.

Pokud by se tak přesto dělo, je nutné zjistit totožnost prodejce a bez dalšího se obrátit na Obecní úřad v Albrechticích nad Orlicí (telefon 494 371 425), nebo přímo na starostu obce (telefon 725 081 092), v jeho nepřítomnosti na místostarostku obce,

s žádostí o pomoc. V naléhavém případě lze volat též Městskou policii Týniště nad Orlicí (494 377 082) nebo Policii ČR (telefon 974 536 721).

*Jaromír Kratěna
starosta obce*

**ZÁKAZ PODOMNÍHO
A POCHŮZKOVÉHO
PRODEJE ZBOŽÍ
A SLUŽEB NA CELÉM
ÚZEMÍ OBCE**

Návštěva partnerského města Wörgl

Koncem září, přesně od 24. do 27. září, se uskutečnila další návštěva našeho partnerského města Wörgl, kterou společně připravily kluby přátel Wörglu a Albrechtic nad Orlicí. Tentokrát odjela do Wörglu 14 členná delegace a řidič. Téma návštěvy bylo zaměřeno na zkušenosti města s provozem zařízení spojených s energetikou a odpadovým hospodářstvím. Druhá část programu pak byla zaměřena na kulturní tradice Tyrolska s návštěvou rodinné farmy.

S ohledem na téma návštěvy jsme věnovali velkou pozornost složení delegace. Cílem bylo umožnit návštěvu zejména mladým spoluobčanům. Předpokladem účasti však byla znalost anglického nebo německého jazyka. Jsem rád, že tento záměr se podařilo nakonec naplnit a návštěvu se zúčastnilo pět mladých spoluobčanů. Zbytek delegace tvořili zástupci obce, školy a hasičů. Myslím, že pro všechny to byl opět krásný zážitek, na který jen tak nezapomenou.

Osobně jsem byl překvapen vážností, s jakou se obyvatelé Wörglu věnují ochraně přírodních zdrojů energie a životního prostředí. Zarážející pro mne bylo, že to činí zcela dobrovolně, bez dotací a mnohdy i za cenu zvýšených výdajů za elektřinu, teplo i likvidaci odpadů. Například město buduje své samostatné rozvody elektřiny a tepla. Teplovody povedou teplou vodu z centrální ohřevny vody do každého domu

ve městě. K tomu je nutné položit nové teplovodní potrubí a tím rozbit prakticky všechny ulice ve městě. Jistě si umíte představit situaci, kdy je město dlouhodobě rozkopáno. Kupodivu občané se nezlobí, naopak se těší, až jim bude teplá voda dovedena k domu. Přitom výdaje na otop domácností tímto způsobem nejsou nižší než topení plynem. Ohřev vody v centrální kotelně se ale děje z odpadního tepla a to je pro Wörglany nejdůležitější.

Fascinující je i přístup k výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kde chce být město v několika málo letech soběstačné. Kromě již provozovaných vodních elektráren se nově budují malé akumulární elektrárny fotovoltaické. Například veřejné osvětlení je již tímto zdrojem napájeno. Domácnosti se postupně přidávají. Vše se děje v duchu vyhlášeného ideového projektu, kde město je příkladem a všechny své budovy vybavuje fotovoltaickými panely, aby jejich provoz byl nezávislý na dodávkách elektřiny z distribuční sítě. Pokud některé domácnosti nemají dostatečnou střešní plochu na instalaci svých panelů, mohou si je umístit na střechy městských budov. Podotýkám, že i zde se vše děje bez dotací.

Systém řízení a provozování systému na likvidaci odpadů je rovněž poučný. Například mnozí občané sami vozy vytríděný odpad z domácnosti do sběrného dvora, kde za vybrané druhy

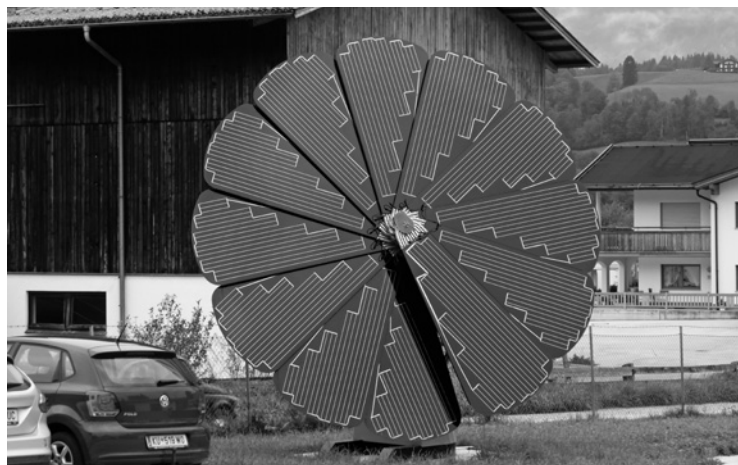
Čtvrteční ráno dne 24. 9. 2015 jsem spolu s ostatními členy naší výpravy ušel do mikrobusu zaparkovaného před hostincem Na Drahách. Odtud jsme vyrazili na cestu do tyrolského Wörglu. Jak jistě dobře víte, s tímto městem pojí naši obec již více než dvě dekády trvající partnerství. Partnerství, o kterém nikdo na jeho začátku nemohl vědět, jakým směrem se bude ubírat.

Presuňme se ale zpět do našeho mikrobusu. I přes stísněný prostor a vědomí, že na hranicích mohou probíhat kontroly, nám cesta uběhla celkem rychle. Příjezd do Wörglu byl okouzlující. Počátek podzimu v Tyrolsku je prostě nádherný. V pátek ráno nás vyzvedli naši hostitelé a vyrazili jsme do sídla společnosti, která ve Wörglu, mimo jiné, spravuje energetickou síť a má na starost nakládání s odpady. Zde nám představitel společnosti vylíčil, jaké kroky město činí, aby zvýšilo podíl energií vyrobených z obnovitelných zdrojů energie a tím i snížilo svou závislost na energii vyráběné standardním způsobem. Ačkoliv je využívání obnovitelných zdrojů energie za současných technologií spojeno s vyšší-

mi náklady a relativně nižšími výkony, místní v nich vidí budoucnost. Další částí programu pak byla prohlídka sběrného dvora následovaná odpoledním volným programem. Den jsme zakončili společnou večeří a milým posezením s lidmi z Klubu přátel Albrechtic. Ti tvoří pevné jádro našeho partnerství, které by bez nich vypadalo diametrálně odlišně. Poslední den návštěvy jsme měli tu čest účastnit se tradičního shánění krav z vysoko postavených horských luk „Alm“ dolů do nížiny kde, stejně jako každý rok, překrají zimu. Po slavnostních průvodech stád krav jsme se přemístili na usedlost jednoho z místních statkářů. Lidé z klubu přátel Albrechtic mu říkají Pepi a dle jeho vyprávění zde jeho rodina hospodář přes 800 let. Při pohledu na statek by na něj jeho předkové byli jistě pyšní, vše působí čistým a upraveným dojmem a nedávno zrekonstruovaný kravin dokonale vykresluje spojení moderního s tradičním, tolik pro Rakousko typické. Při krátké konverzaci s námi Pepi projevila zájem podívat se na naši ves a život v ní. Po společné večeři jsme se se všemi rozlou-

Kdo nezažije, nepochopí. Neuvěřitelný pocit se mě zmocnil, když jsem po 11 letech přijížděl znovu na to stejné místo. Město Wörgl, místo, které mi zanechalo kupu krásných vzpomínek, které jsem mohla rozšířit. Rakousko je samo o sobě nádherná země, ale když vidíte, s jakou pílí a snahou o něho jeho obyvatelé pečují, začne se ve vás

vytvářet velký otazník s otázkou „Proč to takhle nejde i u nás?“ Já, jakož to studentka firemní ekonomiky zavádím o téma ekologie jen zřídka, ale jak se říká, všechno se vším souvisí. Návštěva firmy Stadtwerke Wörgl ve mně vzbudila obrovský zájem. Velice zajímavá přednáška o tom, jak se snaží využít cokoliv, co se dá přeměnit např. na energii.

▲ Malá fotovoltaická elektrárna ve Wörglu.

odpadů ještě zaplatí cca 1 Euro za 1 kg odevzdaného odpadu. Jinak základ systému je podobný našemu. Ve městě se třídí plasty, papír a sklo do kontejnerů. Komunální odpad se sváží jako u nás a likviduje se ve spalovně. Bioodpad se likviduje na kompostárnách, případně v dalších bioprovozech. Zajímavý je však výsledný efekt třídění, kdy na jednoho obyvatele připadá cca 135 kg komunálního odpadu za rok. Pro srovnání v naší obci to bylo v roce 2014: 301 kg/obyvatele!!!

Veškeré výše uvedené procesy jsou založeny na osvětě, motivaci a vzdělávání všech občanů města. K tomu slouží promyšlený systém, založený na informovanosti, vzdělávání dětí ve školách i občanů v domácnostech, propagač-

ních kampaních motivujících ke třídění odpadů a čerpání energií vyrobených z udržitelných zdrojů energie. V odpadovém hospodářství pak funguje motivační systém podporující ty, kteří likvidují odpad podle předpisu. Vedle toho však působí i represivní opatření pro ty, kteří nastavená pravidla nerespektují.

K těmto všem zážitkům z Wörglu lze říci jediné, všichni máme ještě před sebou velké množství práce, přemýšlení, ale i odříkání, abychom se v několika málo blízkých letech alespoň přiblížili ekologickým standardům běžným v našem partnerském městě. Věřme, že právě naši mladí účastníci této výpravy budou nositeli a podporovateli takového stylu uvažování a práce v naší obci.

Jaromír Kratěna, starosta obce

▲ Albrechtická výprava ve Wörglu.

čili, předali si osobní dary a s dobrým pocitem odjeli na hotel. V neděli ráno jsme vyrazili na cestu, ta se nám díky poruše mikrobuse těsně před Mnichovem značně protáhla. Nechtíc jsme si tak na chvíli vyzkoušeli úděl migrantů, kteří táhnou do Bavorska. Odříkaného chleba největší krajíc, říká se.

Při zpětné rekapitulaci musím říct, že tato návštěva mě utvrdila v pocitu,

který jsem zatím prožil při všech setkáních s našimi rakouskými přáteli. V tom hřejivém pocitu, kdy víte, že ačkoliv spolu neprožíváte své každodenní příběhy a na některé věci máte odlišné názory, stále vás pojí ono výše zmiňované partnerství, na jehož základě se vyvinula i mnohá osobní a velmi srdečná přátelství.

Tomáš Kratěna, student VŠE

Dále využití kruhových objezdů, které dnes vidíme téměř na každém kroku, pomocí fotovoltaik ve tvaru slunečnice. A co takový wörgelský sběrný dvůr? Jde hlavně o motivaci. Každý z obyvatelů zde má členskou kartu, na kterou se přičítají body za přivezený odpad, které může poté využít například jako slevu v obchodě, volný vstup do bazénu atd.

Samozřejmě nechyběla skvělá zábava spojená s milým pohoštěním. Zúčastnili jsme se tradičního shánění stáda z tyrolských hor do chlévů. Každé město, stát má svou tradici a vždy je na tom něco nového, tajemného. Tak jako u nás v Albrechticích.

Veronika Luňáčková

Rozhovor se starostou obce

Vážený pane starosto, přiblížil se konec roku, jak byste zhodnotil tento rok z pohledu investičních akcí v naší obci? Jakou akci považujete za stěžejní, nejdůležitější? Co naopak nebylo podle Vašich představ?

V letošním roce realizovala obec několik větších i menších investičních akcí. Mezi ty menší bych zařadil stavby pergoly ve školním areálu, dešťové kanalizace pro odvodnění zpevněných ploch na návsi, pojezdový chodník na návsi, vybudování sociálního zařízení v hasičské garáži a plot u moštárny na návsi. Celkový objem finančních prostředků u těchto drobných investic činil cca 200 000,- Kč. Mezi větší investice lze zařadit stavby „Technická infrastruktura Albrechtice nad Orlicí - lokalita střed“ a „Zpevněné plochy u čp. 348“. Zpevněné plochy se týkaly zadláždění dvora v areálu hasičských garáží a skladu protipovodňových prostředků na návsi. Hodnota investice činila cca 400 tisíc Kč. Podstatně větší akcí je stavba silnice, chodníků a dešťové kanalizace v ulici Poštovní, tzv. „Technická infrastruktura Albrechtice n. O. - lokalita střed“. V současné době není stavba ještě dokončena (smluvní termín dokončení 15. 12. 2015). Předpokládáné výdaje jsou cca 4,0 mil. Kč.

Všechny investiční akce proběhly bez problémů, až na stavbu komunikace v ulici Poštovní. U této stavby se dodavatel dostal do časového skluzu s realizací dílčích operací. V současné době se stavba dokončuje a já věřím, že dodavatel dodrží smluvní termín zhotovení stavby. V opačném případě by došlo k uplatnění smluvní sankce, která činí 3 000,- Kč/den.

Kromě výše uvedených investic, které se podařilo zrealizovat, jsme ještě plánovali zhotovit projektovou dokumentaci na opravu komunikace Květná. Vzhledem k přetíženosti projekčních kanceláří v roce 2015 však bude PD dodána až koncem dubna 2016, což mě mrzí a určitě to není podle mých představ.

Plánujete nějakou větší investiční akci pro další rok?

Určitě bude, na je plánu oprava komunikace Květné v odhadované hodnotě do 1,5 mil. Kč. Jinak si myslím, že bychom se měli připravovat na zahájení výstavby technické infrastruktury pro výstavbu nových rodinných domků v lokalitě Pod Strání. O tom však bude teprve jednat zastupitelstvo obce. Výstavbou této infrastruktury v hodnotě více jak 5 mil. Kč, bychom vytvořili podmínky pro individuální výstavbu rodinných domků, případně objektů pro zajišťování sociální péče. V úvahu také přichází přestavba bytu školníka na školní družinu, na kterou je vydáno stavební povolení.

Zastupitelstvo obce schválilo navýšení poplatků za svoz odpadů na částku 660,- Kč/rok/poplatníka. Podle čeho se vypočítává jeho výše a může

občan nějakým způsobem ovlivnit výši poplatku?

Tak to je celý soubor otázek. Poplatky za likvidaci komunálního odpadu lze stanovit pouze v souladu se zákonem o místních poplatcích. Maximální výše poplatku podle zákona může být až 1 000,- Kč/poplatníka. Konkrétní výpočet maximální výše poplatku v konkrétní obci vychází z nákladů obce souvisejících s realizací likvidace komunálních odpadů v předešlém roce a počtu poplatníků. Paradoxně se do tohoto počtu započítávají i občané, kteří se z obce v průběhu roku odstěhovali nebo zemřeli i ti, kteří se do obce přistěhovali. Tím dochází k významnému zkreslení počtu plátců. Např. počet obyvatel k 31. 12. 2014 činil 1 005. Přesto zákonem stanovený počet poplatníků pro výpočet výše poplatku je 1 050 osob. Což je dobře pro poplatníky, nikoliv však pro obec. Ta tímto přepočtem ztrácí. Náklady započitatelné do výpočtu poplatku byly v roce 2014: 694 145,- Kč. Každý si může lehce dopočítat, že podle skutečného počtu poplatníků, tedy těch, kteří se budou reálně podílet na úhradě poplatků v roce 2015, by měl být poplatek ve výši 690,- Kč. I proto je v naší obci zažitý konsensus, že poplatky se schvalují ve výši, v jaké se podle zákona vypočítají. Pro příští rok je to právě oněch 660,- Kč na poplatníka.

Na snížení poplatku se mohou přímo podílet všichni občané bez rozdílu věku. Zásadním způsobem se dá poplatek snížit tím, že všichni budeme snižovat celkovou produkci odpadů z domácností. Pokud odpady již vyprodukujeme, tak je nutné je efektivně vytrždit. Dbejme zejména na to, aby do popelnic na komunální odpad nepřišlo sklo, kovy, uliční smetky a bioodpady! Tyto složky odpadu jsou těžké a významně nám všem zvyšují poplatky. O tom, že produkujeme stále vysoké množství komunálních odpadů na občana, svědčí následující hodnoty: v roce 2014 vyprodukoval průměrně každý občan Albrechtice 301,- kg komunálního odpadu, naproti tomu občan Týniště n. O. 189,- kg, Horního Jelení 222,- kg, Holic 235,- kg a srovnatelně velké Uherčice na Moravě dokonce 115,- kg. Myslím, že musí být v našich silách významně snížit produkci tohoto drahého odpadu. Pokud se tak stane, můžeme na poplatcích všichni ušetřit, pokud se však nezmění legislativní rámec, podle kterého se řídí nakládání s odpady v ČR.

Kolik obec platí celkově za svoz všech odpadů a kolik doplácí ze svého rozpočtu?

V roce 2014 zaplatila obec za likvidaci odpadů následující platby:

Komunální odpad	621 000,- Kč
Nebezpečné odpady	155 000,- Kč
Separace-sklo, papír, plast	134 000,- Kč
Bioodpady	26 700,- Kč
Velkoobj. odpad od občanů	72 000,- Kč
Celkem	1 008 700,- Kč

Naproti těmto výdajům přijala:

Poplatky od občanů	530 000,- Kč
Poplatky od EKO KOMU	151 000,- Kč
Celkem	681 000,- Kč

Z výše uvedené vyplývá, že obec hrála ztrátu na zajištění služeb souvisejících s likvidací odpadů ve výši 327 700,- Kč z jiných rozpočtových příjmů než z výběru poplatků od občanů nebo EKO-KOMU.

Jak je obec připravena na zimní údržbu?

Jako každý rok máme uzavřenou zvlášť smlouvu na údržbu chodníků a zvlášť smlouvu na údržbu komunikací. Dodavatelé služeb jsou stejní jako v roce 2014, pan Jiří Proche na chodníky a Sdružení pěstitelů lesních sazenic - Jan Kosinka & Václav Kolář, Čermná nad Orlicí a panem Jaroslavem Horákem na komunikace. V této souvislosti bych rád upozornil řidiče, aby v případě sněhových srážek neparkovali na komunikacích a chodnících. V opačném případě se může stát, že nebude možné silnici nebo chodník udržovat a budeme je nuceni vyjmout ze zimní údržby.

Pane starosto, teď trochu na jiné téma. Co říkáte na dění ve Francii a v Bruselu?

Osobně jsem velmi zneklidněn, ostatně asi jako každý rodič nebo občan v celé Evropě, ze zpráv souvisejících s terorismem nebo probíhající migrací. Přestože nedávám přímo rovnítko mezi teroristické akce islamistů v Evropě a probíhající migraci, je mnoho důvodů si myslet, že mezi migranty k nám přicházejí také teroristé, případně osoby, které se v budoucnu mohou na teroristických útocích podílet. Jak všichni víme, je mezi migranty převažující množství mladých mužů.

Denně sleduji vývoj migrační krize a také rozhodnutí přijímaná politickou reprezentací Evropské unie i jednotlivých států. Musím bohužel konstatovat, že politici zasedající v orgánech EU v Bruselu, včetně vysokých úředníků Komise atd., podle mne, totálně selhávají ve zvládnutí ochrany území Evropy.

ské unie před ilegálními migranty. Je pro mne nepochopitelné a občanský nepřijatelné, aby se v „schengenském prostoru“ volně pohybovaly nezidentifikované osoby a to vše dokonce pod politickou ochranou vrcholných představitelů Německa, Rakouska, Švédska a dalších. Zatímco dosud každý občan vstupující do tohoto prostoru musel mít platné vízum nebo alespoň platné doklady, současní migranti z Afriky táhnou Evropou, aniž by někdo skutečně kontroloval a zjišťoval, kdo jsou, odkud přicházejí a co zde pohledávají. My všichni se pak můžeme jen domnívat, jak celá migrace bude probíhat a jak skončí. Není se co divit, že ze strachu před touto nejistotou může dojít k radikalizaci občanské společnosti bez rozdílu místa a národa. Zejména tento důsledek jde plně k zodpovědnosti současných vůdců Evropské unie. Doufáme, že nám jednou nebudou se slzami v očích říkat do televize, že svoji úlohu nezvládli, tak jako vicepremiérka Švédska nebo že politickou scénu opustí pod samopalem džihádisty.

V těchto souvislostech jsem rád za naši současnou vládu, za její současný rozumný a pragmatický postoj k řešení migrační krize, se kterým se ztotožňuji. Doufáme jen, že z dosavadních postojů nebudeme donuceni ustoupit.

Jsou před námi Vánoce, tak nám dovoďte se zeptat, na co se těšíte nejvíce? Co byste popřál občanům do nového roku?

Čím jsem starší, tím více se těším, až skončí předvánoční pracovní shon, zavřeme s manželkou dveře našich úřadoven a budeme s rodinou doma užívat v klidu a pohodě vánoční svátky.

Naším občanům přeji totéž.

Nám všem navíc přeji, abychom i příští Vánoce prožívali v míru. Abychom se společně, ve zdraví a beze strachu, sešli na počátku Adventu u vánočního stromu, na školní besídce, na adventním koncertě v kostele, či předvánočním divadle v restauraci U Krbů.

Děkujeme Vám za rozhovor.

Petra Berounská a Ivona Voborníková

▲ Konečná úprava povrchu komunikace v ulici Poštovní.

ODEKO s.r.o.

Nakládání s odpady tvoří v dnešní době rozvinutý logistický systém, jehož základními součástmi jsou shromažďování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování odpadu.

Svazová společnost ODEKO s. r. o. sváží směsné komunální odpady na překládací stanici v Albrechticích nad Orlicí, odkud je odvážen oprávněnou osobou k využití, event. odstranění. V současné době je na odvoz směsného komunálního odpadu využívána dlouhodobě společnost Marius Pedersen a. s. a odpad k. č. 200301 je ukládán na skládce v Křovicích. Využitelné složky jsou sváženy společností ODEKO s. r. o. a jsou následně předávány oprávněným osobám k dalšímu využití.

Svoz nebezpečných složek komunálních odpadů a zpětný odběr elektroodpadu zajišťuje společnost EKOPART s. r. o., Vamberk. Překládací stanici odpadů v Albrechticích nad Orlicí a kompostárnu bioodpadů v Lípě nad Orlicí provozuje společnost ODEKO s. r. o. a je jejím vlastníkem.

Zaměřujeme se na zkvalitnění odděleného sběru komunálních odpadů na území svazové oblasti společnosti, proto společnost využila projektu, který si kladl za cíl dovybavit naši společnost moderními kontejnery pro shromažďování odpadů a opravit zpevněný povrch plochy určené pro provoz centrálního sběrného dvora. Realizace projektu přispěje ke zkvalitnění služeb v odpadovém hospodářství v dané oblasti, naplnění závazků daných Plánem odpadového hospodářství ČR a Plánem odpadového hospodářství Královéhradeckého kraje.

Společnost ODEKO s. r. o. otevírá centrální sběrný dvůr. Provozní doba bude v zimních měsících ve stejných dnech, jako je stanovena provozní doba překládací stanice, tzn. PO – ST 7:00 – 15:00 h, ČT 7:00 – 16:00 h, PÁ 7:00 – 14:00 h. V letních měsících předpokládáme doplnění provozní doby o SO 9:00 – 11:00 h. Vlastníky společnosti ODEKO s. r. o. jsou Město Holice, Město Týniště nad Orlicí, Město Borohrádek, Obec Albrechtice nad Orlicí, Obec Lípa nad Orlicí, Obec Nová Ves, Obec Bolehošť, Obec Žďár nad Orlicí, Obec Čermná nad

Orlicí a Město Horní Jelení, proto se primárně předpokládá provoz centrálního sběrného dvora jako zázemí pro občany společníků a servis pro sběrné dvory a sběrná místa okolních měst, samozřejmě jej mohou využít i obyvatelé okolních obcí. Území svazové oblasti společnosti ODEKO s. r. o., co se týče odpadového hospodářství, je napojeno na společnost ODEKO s. r. o. a využívá jeho služeb. Celkový počet obyvatel, kteří budou moci využívat přímo či zprostředkovaně moderní provoz centrálního sběrného dvora, je cca 30 tis. obyvatel (počet obyvatel na území obcí, kde je nakládáno s komunálním a separovaným odpadem ve vzdálenosti cca do 15 km).

Obce a města jsou podle zákona o odpadech původcem komunálních odpadů, kterými jsou nejen odpady odkládány občany do „klasických“ popelnic a kontejnerů, ale rovněž odpady, které pocházejí z normálního chodu obce. Proto se naše společnost rozhodla pro sběr separovaných složek komunálních odpadů (plasty, sklo, papír, nápojové kartony, velkoobjemové odpady, kovy, nebezpečné odpady, bioodpady) ve sběrném dvoře. Konkrétně mohou občané na sběrný dvůr odevzdat následující odpady.

Seznam odpadů povolených v zařízení sběrný dvůr odpadů

Odpady kategorie „O“ – ostatní odpadní plasty (kromě obalů), agrochemické odpady, suroviny nevhodné ke spotřebě nebo zpracování, odpady z destilace lihovin, suroviny nevhodné ke spotřebě nebo zpracování, odpady z kompozitních tkanin (impregnované tkaniny, elastomer, plastomer), odpady ze zpracování textilních vláken, jiné odpady z odstraňování barev nebo laků neuvedené pod číslem 08 01 17, plastové hobliny a třísky, upotřebené brusné materiály a nástroje, papírové a lepenkové obaly, plastové obaly, dřevěné obaly, kovové obaly, kompozitní obaly, směsné obaly, skleněné obaly, železo a ocel, zemina a kamenné neuvedené pod číslem 170503, vytěžená hlušina neuvedená pod číslem 170505, šterk ze železničního svršku neuvedený pod číslem 170507, izolační materiály neuvedené pod čísly 160601 a 160603, směsné stavební a demoliční odpady neuvedené pod čísly 170901, 170902 a 170903, nerosty (např. písek, kameny), papír, sklo, oděvy, textilní materiály, jedlý tuk a olej, barvy, lepidla a pryskyřice, nepoužitelné léčiva, baterie a akumulátory, vyřazené elektronické a elektrické zařízení, dřevo neuvedené pod číslem 200137, plasty, kovy, biologicky rozložitelné odpady, zemina a kameny, směsný domovní odpad, odpad z tržišť, uliční smetky, objemný odpad

Společnost Odeko s. r. o. informuje

Odpady kategorie „N“ – nebezpečný – odpadní barva a látky obsahující organická rozpouštědla nebo jiné nebezpečné látky, jiné motorové, převodové a mazací oleje, motorová nafta, benzín, nechlorované emulze, jiná rozpouštědla a směsi rozpouštědel, plastové obaly, dřevěné obal, kovové obaly, obaly obsahující zbytky nebezpečných látek, nebo obaly těmito látkami znečištěné, absorpční činidla, filtrační materiály, čisticí tkaniny a ochranné oděvy, olejové filtry, součástky obsahující rtuť, brzdové kapaliny, nemrznoucí kapaliny obsahující nebezpečné látky, olověné akumulátory, nikl-kadmiové baterie a akumulátory, odpady obsahující ropné látky, rozpouštědla, kyseliny, zásady, fotochemikálie, pesticidy, zářivky a jiný odpad obsahující rtuť, vyřazená zařízení obsahující chlorofluoruhlodivky, olej a tuk neuvedený pod číslem 200125, barvy, lepidla, pryskyřice, detergenty obsahující nebezpečné látky, baterie a akumulátory, vyřazené elektrické a elektronické zařízení, dřevo obsahující nebezpečné látky.

V zájmu všech obcí a jejich obyvatel by měla být co nejmenší produkce komunálního odpadu a z vyprodukovaného odpadu co nejvíce odpadu vytřídit.

Bylo zapotřebí zajistit odpovídající prostor a sběrné nádoby. Modernizací areálu překládací stanice

odpadů byl vytvořen komplexní sběrný dvůr, zvýšena stávající kapacita sběrného dvora, byly pořízeny můstkové váhy, zastřešené velkoobjemové kontejnery ABROLL a byl opraven zpevněný povrch na manipulační ploše sběrného dvora.

Ostatní technické zázemí, jako příjezdová a manipulační plocha, kancelář a sociální zařízení pro obsluhu, přejezdová váha, bude využíváno společně s provozem překládací stanice odpadů ve stejném areálu.

V tuto chvíli je již vydáno rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ve věci udělení souhlasu k provozování zařízení ke sběru nebo výkupu, využívání a odstraňování odpadů a s jeho provozním řádem – „Překládací stanice a sběrný dvůr odpadů Albrechtice nad Orlicí“.

Naši prioritou je spokojený zákazník. Naše dlouholeté zkušenosti v oboru Vám navíc zaručují ty nejlepší služby. Preferujeme individuální přístup, a proto se plně orientujeme na potřeby a požadavky každého zákazníka. Pokud budete mít jakékoliv připomínky, nebo nápady jak zlepšit činnost společnosti, neváhejte a kontaktujte nás.

Informační oddělení společnosti
Odeko s. r. o., Týniště nad Orlicí
www.odeko.cz

ODEKO s.r.o.

Kancelář
Smetanova 395
517 21 Týniště nad Orlicí

tel.: 494 320 432 • 494 320 433
e-mail: info@odeko.cz
datová schránka: crcq2x9 | www.odeko.cz

Váš partner
při likvidaci odpadů

Překládací stanice, rekultivace skládky,
sběrný dvůr odpadů Albrechtice n. O.

e-mail: ps@odeko.cz
tel.: 494 372 182 • 603 813 310

Ukončení činnosti Dobrovolného svazku obcí Poorlicko

Dobrovolný svazek obcí Poorlicko, který byl založen již v roce 1993 a byl tak jedním z prvních svazků založených v našem okrese, končí svoji činnost. Toto rozhodnutí přijalo shromáždění starostů svazku na říjnovém zasedání. Jaké události tomuto kroku předcházely si přečtete níže - v dopise předsedy DSOP adresovaném zastupitelům všech členských obcí svazku.

Petra Berounská
administrativní pracovnice DSOP

Vážení zastupitelé členských obcí Dobrovolného svazku obcí Poorlicko, z pověření shromáždění starostů, nejvyššího orgánu svazku, Vám tímto sděluji, že po 22 letech, veskrze úspěšné činnosti, bude k 30. 11. 2015 ukončena činnost této organizace a DSO Poorlicko přejde do likvidace. Tomuto závažnému rozhodnutí předcházelo několik konkrétních událostí, které vyústily až ve výše uvedené rozhodnutí.

V této souvislosti je nutné říci, že činnost svazku byla od komunálních voleb v roce 2014, významně ovlivněna postoji nově zvolených zastupitelů v některých členských obcích. Je

přirozené a správné, že nově zvolení zastupitelé se zajímají o aktivity své obce-města a chtějí vědět v jakých organizacích je jejich obec-město členem a jakou činností se daný subjekt zabývá. K této diskusi byly ze strany vedení DSO Poorlicko poskytnuty všem starostům Zprávy o činnosti svazku v letech 2010-2014. K tomu měl každý starosta k dispozici všechny zápisy z uskutečněných jednání orgánů svazku, včetně příloh. Kromě uvedeného bylo kdykoliv možné požádat o konzultaci předchozího zástupce ve shromáždění starostů, nebo kontaktovat mne. Nutno říci, že se většině starostů členských obcí DSO Poorlicko podařilo zastupitelům vysvětlit smysluplnost setrvání jejich obce-města ve svazku. Kde se to však nepodařilo, byla Obec Lípa nad Orlicí a Město Týniště nad Orlicí.

Usnesením zastupitelstva Obce Lípa n. O. ze dne 25. 6. 2015, tato obec ze svazku k 30. 9. 2015 vystoupila. Dodnes se řeší způsob stanovení hodnoty jejího podílu na majetku svazku, který je v účetní a majetkové evidenci veden v hodnotě cca 2 358 000,- Kč. Přestože má tato obec podíl na majetku svazku

pouze ve výši 3,59%, může mít vypořádací podíl hodnotu i několik desítek tisíc korun, které bude svazek nucen Obci Lípa nad Orlicí, v souladu se stanovami, vyplatit.

Zastupitelstvo Města Týniště nad Orlicí, výraznou většinou, neschválilo v červnu 2015 návrh Rady města na vystoupení ze svazku. Bohužel však paní starostka Jana Galbičková, na poradě starostů svazku dne 16. 10. 2015 sdělila, že je stále pod silným tlakem zastupitelů, aby město ze svazku vystoupilo. Předpokládá, že k tomuto tématu bude opět vedena diskuse na prosincovém zasedání zastupitelstva, nebo při schvalování rozpočtu města na rok 2016. V případě, že by se většině zastupitelů podařilo schválit vystoupení města Týniště nad Orlicí ze svazku, byl by svazek povinen vypořádat takřka 45% podíl na majetku. Ve srovnání s obcí Lípa nad Orlicí, by mohlo jít o statisíce korun, které svazek již nemá a tato povinnost by mohla přejít na zbylé členské obce.

Při vědomí tohoto rizika se, po zralé úvaze, shromáždění starostů dne 22. 10. 2015 jednomyslně rozhodlo,

činnost svazku k 30. 11. 2015 ukončit a přejít do likvidace.

Tímto dnem skončí svoji činnost jeden z nejstarších Dobrovolných svazků obcí na okrese Rychnov nad Kněžnou, za jehož existence se podařilo vytvořit majetek v hodnotě několika milionů korun, který buď přímo nebo nepřímo sloužil občanům členských i okolních obcí. Svazek sám byl zakladatelem společnosti ASA Poorlicko s.r.o., později společnosti ODEKO s.r.o., která se zabývá dodnes likvidací odpadů. Dále svazek založil společně s Městem Kostelec nad Orlicí a DSO Orlice Regionální turistické a informační centrum o.p.s. v Kostelci nad Orlicí a dodnes je zakladatelem Destinační společnosti o.p.s. Rychnov nad Kněžnou podporující rozvoj turismu v území Orlických hor a Podorlicka.

Je toho ještě mnoho, co by se o činnosti této organizace dalo pozitivního napsat. Jaký však byl skutečný přínos svazku pro členské obce, nechť si vyhodnotí každý současný i budoucí politik, či občan, samostatně.

Jaromír Kratěna
předseda DSO Poorlicko

Kulturní zážitek 2 v 1

V podvečer 14. listopadu jsme v hojném počtu vyrazili na slavnou tragédii Williama Shakespeara Richarda III. v režii Davida Drábka.

Jelikož byli všichni účastníci dočvilní, přijeli jsme do Klicperova divadla s předstihem a měli jsme možnost zúčastnit se vernisáže obrazů malíře Jana Dinga. Na většině obrazech byly zobrazeny kosmické až tajemné síly, které tvořily určitou básnivost a celkově působily velmi pozitivně. Po chvilce rozjímání nad obrazy se ozvalo zvonění a začal příběh z období války dvou růží.

Celou hru prolínal černý humor, který střídal komické pasáže s vážnými. Zajímavými dějovými vstupy byly rozhovory Žáby a Ptáka. Obě postavy představovaly dvě možnosti pohledu na svět. Žába maloměstsky podhlížela a Pták naopak přezírávě

nadhlížel. Zvířecí postavy často poukazovaly na různé společenské postřehy např. že lidé tráví mnoho času sledováním televize, naopak málo času výchovou dětí apod. Směšný krutovládce Richard III., jehož geniálně představovala herečka Pavlína Štorková, měl tělesné postižení v podobě pahýlu levé ruky a svým krutým jednáním dokazoval, že neznal bratra. Richardovo okolí, příbuzní i šlechticové vždy naletěli na jeho podlé finty, leckdy i díky své nepozornosti. Jaká si bezmoc mocných. Ovšem nakonec bylo zlo poraženo a láska zvítězila nad nenávistí.

Několikaminutový potlesk ve stoje „standing ovation“ byl důkazem skvělých hereckých výkonů a spokojenosti publika.

Kristýna Velísková
předsedkyně kulturní komise

PLESY 2016

16. 1. 2016	Ples myslivců	Restaurace U Krbů
30. 1. 2016	Ples divadelního souboru UFO	Restaurace U Krbů
13. 2. 2016	Ples fotbalistů	Restaurace U Krbů
20. 2. 2016	Ples hasičů	Restaurace U Krbů
27. 2. 2016	Ples rybářů	Restaurace U Krbů
11. 3. 2016	Ples Domova důchodců	Restaurace U Krbů

Divadelní ples

Nevradiční ples ve stylu 20. a 30. let

s kapelou

Di Jazz Tiva

jazz, swing, funkky

*30. ledna 2016 od 19:30 hodin
na sále restaurace Na Drahách*

Vstupné 90 Kč, tombola, kuchyně pana Krba

pořádá divadelní soubor U. F. C.

www.dsufc.cz

MOŘSKÝ VLK OD ORLICE

Hostinského Jaromíra Krba zná v Albrechticích každý. Ale Jaromíra Krba – námořníka znají jen ti, kteří mohli aspoň chvíli naslouchat vyprávění o jeho zážitcích ze 70. let, kdy pět roků brázdil moře a oceány. I já jsem se po krátkém přemlouvání mohla posadit v „kufru“ restaurace Na Drahách a poslouchat příběhy z míst, kam se asi jen tak nepodívám...

Na stěně v lokále visí nenápadný obraz velikosti A4 s nákresem zeměkoule a mořskou pannou...

To je velmi vzácná věc – certifikát o přejezd rovníku. To je velká událost, musí u toho být takzvaná Neptunova družina – doktor, holič, hvězdář, mořská panna samozřejmě a tyhle jeho pohůnkové, kteří se natírali mazutem, aby byli černí. Každý, kdo absolvuje přejezd rovníku, dostane tenhle mezinárodní certifikát. Zdůrazňují, že mezinárodní, protože to potom platí na všech lodích, na ruských, na amerických. Když pak někdo jede někam jako pasažér, tak má potvrzení, že to nemusí absolvovat znova. Ono to není nic laciného, mě to tenkrát stálo šest lahví skotské whisky a čtyři kartony pilsenského piva.

Na tom obraze stojí Jaromír Krb - Okoun běhavý, to byla vaše přezdívká?

Každý musel mít nějakou přezdívkou. Já jsem běhal, to bylo na lodi Mír, kde nebyl žádný osobní výtah. Kuchyň byla dole a důstojnická jídelna byla o dvě poschodí výš. Tak jsem pořád běhal s jídlem po těch schodech. A okoun podle brýlí, které jsem v té době už nosil.

Jak jste se v té době vůbec dostal na moře?

Byl jsem na výletě tenkrát v 70. roce s Čedokem v Ostende v Belgii. Tam jsem viděl poprvé moře. My jsme tam přijeli někdy navečer, tak jsme se ještě s jedním kamarádem z Prahy šli podívat na moře a mě to hrozně fascinovalo, jak tam ty lodě jezdí. Ještě druhý den jsme se tam jeli podívat znova. On mi říkal, že máme naši námořní plavbu v Praze, ať to zkusím tam. A já říkám, prosím tě, já tady kluk z vesnice, ti na mě nejsou zvědaví. No, tak jsme to nechali být, ale on mi za čas napsal dopis, že se tam byl ptát sám, že chtěl dělat motoráře, protože on byl spíš technický typ. Ale řekli mu, že těchhle profesí mají dost, ale že kdyby byl kuchař nebo číšník, že by ho brali hned. Že těch mají málo. Tak jsem se hned vypravil do Prahy, tenkrát bylo ředitelství námořní plavby na Můstku, tak jsem tam nesměle přeshlapoval, tam byly všude fotky těch lodí na stěnách, já jsem tím byl nadšený... Dostal jsem potvrzení, musel jsem na Karlák na oddělení lodních lékařů, kam jsem musel pravidelně potom asi po dvou měsících jezdit na testy, jestli jsem opravdu zdravý. Asi rok se nic jiného nedělo. Najednou mi přišel telegram, myslím, že v pondělí to bylo, že v pátek mám nástup na loď Jiskra v rumunském přístavu Braila. Tak jsem volal do Prahy, že to v žádném případě nestihnu, že musím rozvázat pracovní poměr a nakoupit si věci. Tak jsem to nestihl, ale stihl jsem

tu loď, když přejížděli do jugoslávského přístavu Rijeka. A do té Rijeky jsem potom jezdil nejradši a nejčastěji. Jezdil jsem hlavně na menších lodích, jako byla ta Jiskra, ta měla tonáž asi 3000 tun, a buď jsme vozili, jak se říkalo, přátelskou pomoc – tanky nebo miny, dokonce i z týnišťského skladu. S těmi menšími loděmi jsme jezdili po Středozemním moři – z Jugoslávie – z Rijeky nebo z Ploče – do přístavů Latákie v Sýrii, Alexandrie v Egyptě, do Bejrútu v Libanonu, Tripolisu v Libyi a Annaby v Alžírsku. Vždycky z té Jugoslávie. Tam jsme vozili ty zbraně a zpátky, to bylo taky zajímavé, z Egypta někdy bavlnu, ale většinou jejich koňak nebo cigarety.

Jak dlouho jste potom na moři zůstal?

Jedno nalodění trvalo zhruba půl roku. Po půl roce jsem měl nárok, pokud jsem byl v evropském přístavu, se podívat domů na takzvaný postoj, asi na týden nebo tři dny jenom, nebo si naopak pozvat manželku na loď. Takže jsem byl 7 – 8 měsíců na lodi na jedno nalodění, potom jsem měl zase pět šest měsíců volna doma. Placeného, ale tenkrát byl nástupní plat 1200 korun, každý rok se o 50 korun zvyšoval. Ale tenkrát to stačilo. K tomu jsme měli takzvaný nalodovací příplatek, ten dělal jeden dolar a 83 centů za den. Další příplatek byl za rizikové pásmo, tam jsme byli většinou, protože jsme vozili ty zbraně. A tenhle příplatek dělal půl dolaru denně. Tenkrát to pro mě byly dost velké peníze. Na lodi jsme navíc měli výhodné ceny, lahev Plzně 3,30 Kčs, karton Amerik zhruba dolar a půl a skotská whisky maximálně do dvou dolarů. To se tam pilo nejvíc. Naopak největší vzácnost byl tuzemský rum. Tehdy se nesměl víc než litr alkoholu vozit, ale kdo jel domů, musel přivést litr rumu. To se pak na lodi rozlilo mezi posádku, mezi těch zhruba 25 lidí do štamprálků a každý si to vychutnával. Protože nějakou skotskou nebo gin, to měl každý pod postelí furt, ale náš český rum, to byla taková vzpomínka na domov.

K té plavbě jsem odešel hlavně proto, že jsem se chtěl podívat do světa. Tam mě to vždycky táhlo, už když jsem se učil na číšníka v Hronově a potom jsem dělal v Grandu v Hradci, tak jsem plánoval, že bych šel někým dělat do zahraničí. Sehnal jsem si dokonce místo ve Francii, jenže pak přišel rok 68 a tím se to všechno zvrhlo.

Kolik let jste tedy pracoval jako námořník?

5 let, od roku 1972 do roku 1977. Není to moc, ale mně to tak nějak stačilo. Podíval jsem se po světě, kromě Japonska jsem byl snad všude, kam jsem se chtěl podívat. Do Ameriky, to bylo ještě embargo mezi Amerikou a Kubou. Já jsem byl na lodi Košice, která jezdila linku ze západní Evropy, z Belgie nebo Holandska, na Portoriko, na Floridu – do Jacksonville, do Bostonu. S tím Bostonem mám také historku, já jsem měl auto, kupátko, „erko“ se tomu

▲ Letošní plavba po Orlici.

▲ Vánoce na lodi - rok 1974.

říkalo, a ty tehdy byly všechny oranžové. Já jsem chtěl něco jiného. Tak jsem si v Kanadě koupil barvu – zlatou metalizu. Ten prodavač mě upozorňoval, ať si k tomu koupím ředidlo. Já jsem říkal, že to je blbost, že nepotáhnu přes půl zeměkoule ředidlo, že si ho koupím u nás. Jenže jsem přijel k nám do Holic do servisu a tam mi chlapi řekli, že musím mít originál ředidlo. Tak jsem volal na podnik, že potřebuju do Ameriky. Ti řekli, že tam zase pojede loď Košice, do Bostonu právě, tak že se můžu nalodit. Jenom díky tomu jsem se podíval do Spojených Států, protože jsem potřeboval koupit to ředidlo.

Třeba Panamský průplav je úžasný. To je jako řeka, pluje se tam, na březích stromy, tam to je jednosměrný provoz, takže se čeká několik hodin, než proplyje konvoj v protisměru. To byl pro mě obrovský zážitek. Než jsme vpluli do toho Panamského kanálu, tak jsme si tam dali prádlo do prádelny. A když jsme asi po dvanácti hodinách pluli zpátky, tak na druhé straně kanálu čekalo auto s balíky vypraného prádla. Vůbec jsme nechápali, jak to pořídili.

Kde se vám líbilo nejvíc?

Nejvíce se mi líbilo v těch obyčejných malých přístavech a ti obyčejní malí lidi. To jsem zjistil, že lidi jsou opravdu po celém světě stejní a radši jsem chodil někde mezi černochy, ať už to bylo v Kongu, v Libérii – a nebál jsem se. I když to bylo třeba v Basře v Iráku, tam

byli ve válce s Izraelem, tak jsem se cítil bezpečně. Šel jsem v noci, sám po cestě a vůbec mě nenapadlo, že bych se měl bát. Hrozně hezký to bylo taky v těch severských státech – Švédsko, i západní Evropa – Holandsko. A nejradši jsem odjížděl na zimu pryč, to vyšlo třeba, že jsem v září odjel a vrátil jsem se na jaře. Takhle mi to vyšlo tři roky po sobě a já jsem tři roky neviděl snít.

Vy jste tam jen obsluhoval nebo i vařil?

Já jsem jen obsluhoval, měl jsem na starost posádku – těch asi 25 námořníků, takže ráno snidani, pak poklidit, umýt nádobí, pak v poledne a pak zase až večer rozdat večeře. Takže jsem se nějak nepředřel, to je pravda.

Pracovní dobu jsem měl 8 hodin, ale v tropech je předepsaná jen šestihodinová pracovní doba, takže mi naskakovaly přesčasy. Takže když jsem byl doma na tom volnu, tak jsem byl doma 4 měsíce, protože jsem si vybíral náhradní volno.

Když jsme přejeli obratník raka a přijeli jsme do tropů, tak každý námořník fasoval denně čtvrtlitru vína. Nebo plechovičku džusu. Ale džus nikdo nemchtěl. Tak jsem pak ty džusy dal do zmrazinovače a na čtyři litry džusu jsem dal litr bílého rumu, z toho jsem udělal zmrzlinu a dával to klukům do hrníčku. Takové daiquiri počesku, to jim chutnalo, za to mě chválili.

... pokračování na str. 8

... pokračování ze str. 7

Na moři je každý den stejný. Ale neděle jsme poznali podle toho, že v neděli byly k snídani nějaké buchty. Jinak jsem měl perfektní štěstí, že hned na té první lodi, na té Jiskře, jsem se poznal s jedním kapitánem, on měl slovenské jméno, jmenoval se Tibor Búci. On měl manželku ze Svitav, tak jsme byli jako krajan, dali jsme se dohromady a na většinu dalších lodí – na Míru, Bratislavě, Košicích – jsme byli spolu. A jeho jako kapitána zvali na různé rauty, tak jsem toho někdy využil a s ním jsem se podíval na místa, kam bych se bez něj nepodíval. Třeba v Iráku jsme se byli podívat na soutok Eufratu a Tigridu – což byl vlastně biblický ráj, ještě tam byl takový ohlazelek stromu, asi to nebyla pravda, ale byla tam cedule, že pod tímto stromem svedla Eva Adama.

Takže to nebylo jen o práci...

Ne, zábava na lodi byla... Poslali nám z Prahy jednou za tři měsíce asi čtyři filmy. Tak se v sobotu a ve středu promítaly filmy. Když se nám film líbil, tak jsme se na něj dívali znovu. Nebo jen na určitou část. Televizi jsme nechytali na moři, kamery nebyly, kdo měl foťák, tak vrchol byl koupit si barevný film... Pak se slavily různé svátky. Třeba Vánoce byly dojemné, to se na určité frekvenci a v určitý čas vysílaly v rádiu pozdravy, které posílaly rodiny námořníkům. Pořád se něco slavilo. Ne furt, ale čtyři dny v týdnu určitě, u někoho na kabině.

Buď narozeniny, nebo se něco vymyslelo.

Já jsem dokonce měl svatbu na lodi. To jsem byl doma na volnu a kapitán Búci mi zařídil, že přijedou s lodí Mír začátkem října do polského přístavu Štětín, tak jsem se s ním domluvil, že mi tam zajistí obřad. Sehnal konzula, já jsem si přivezl svědka, to byl můj brácha, ženě dělal svědka ten kapitán, tak jsme měli svatbu ve čtyřech na konzulátě, zahráli nám na gramofonu Věrné milování. Pak jsme jeli na loď, kde už stevardi připravili občerstvení a druhý den jsme jeli domů.

Máte s sebou spoustu fotek a dalších památek, sešit plný zápisků, tady jsou dokonce nějaká slovíčka...

Já moc jazyků neumím, ale od každého něco. Mám tady v sešitě základy arabštiny třeba – pozdravy, počítání, dny v týdnu, ještě bych si vzpomněl. Psal jsem si deničky, kde jsme byli v jakém přístavu, jaké bylo počasí. Mám tady výplatní pásky schované, jídelní lístek, spoustu diapositivů a fotek. Nejvíce suvenýrů jsem si přivezl z Konga – masky

na zeď, bubínky a krokodýla. To je vycpanej krokodýl, není živý. To byl taky příběh s celníky u nás ve vlaku – byli dva, starší a mladší – a mladší povídá, co to mám v té krabici? A já povídám, že krokodýla. No, tak v pořádku, ale že potřebuje potvrzení, že je zdravý a tak, že jo. A já povídám, vždyť je vycpaný! – Ne, prostě, my tady máme předpis, jak vezete zvíře, musí být certifikát. Nakonec přišel ten starší a vyhnal ho od toho, co blbne, že to zvíře je vycpaný...

A nějaké drama na moři se také odehrálo?

Moře je běžně klidné, ale jednou, když jsme jeli z Indie do Hamburku, jsme se ocitli v docela velké bouři, zachytili jsme dokonce SOS volání nějaké anglické lodi, jenže než jsme se k ní dostali, tak už jim pomohla jiná loď. Když se bouře uklidnila, tak chlapi, co byli na můstku, si všimli, že kolem lodi pluje támhle kus prkna, támhle kus provazu, jako když se někde něco potopilo poblíž, ale nikdo nic nehlásil, na obzoru nic vidět nebylo. Nakonec jsme zjistili, že to bylo z naší lodi. Měli jsme díru v lodi a vůbec jsme o tom nevěděli. To byla moderní nová loď a na přídě měla takzvaný Suezský reflektor. Ty vlny to všechno rozbily, za tím bylo skladiště a z toho skladiště postupně vyplouvaly různé věci. Jelikož se to muselo opravit, tak jsme zastavili v Jihoafrické republice. Aspoň jsem se tam podíval, i když jen na jeden den, jinak bych se tam ne-

podíval. Bylo to krásné.

Proč jste vlastně po pěti letech skončil?

Skončil jsem, protože jsem se oženil. A už jsem potom měl dvě malé děti, holky, a tenkrát ta komunikace byla úplně jiná. To jsem třeba dostal dopis od mámy, že je táta nemocnej, a ten dopis přišel až po třech týdnech. Když jsem si chtěl zavolat domů, tak jediné z přístavu, a to byl taky problém. To bylo někdy několik hodin čekání. Tehdy jsem bydlel v Týništi a volal jsem vedle k sousedům, k paní Kuběnové, a ti měli číslo 72. Tak jsem si vystál frontu, třeba v Americe, a měl jsem si na papírek napsat číslo a adresu. Tak jsem napsal Czechoslovakia, Týniště nad Orlicí, 72. Oni se chytali za hlavu, že co je to za blbost, protože všude už měli několikamístná telefonní čísla. Pak jsem čekal na spojení a třeba mi řekli, že linka mezi Týništěm a Kostelcem je obsazená, že si musím počkat. Tak jsem zase čekal. To bylo takové stresující. Například jsem dostal dopis od ženy, že jsou dcery nemocné, a než jsem napsal dopis zpátky, tak už byly zdravé. Nakonec jsem si řekl, že už jsem z toho světa viděl dost, že bych se rád usadil doma. Kdybych mohl na té lodi být měsíc dva, tak by se to dalo vydržet, ale půl roku je dlouhá doba. Když jsem se vrátil poprvé z lodi, Káče bylo tři čtvrtě roku, tak jsem se k ní hrnul a ona se ke mně vůbec nechtěla znát, což je pochopitelné, protože si mě nemohla pamatovat. Navíc rodiče už

byli dost nemocní, tak jsem na to neměl nervy, abych byl pryč.

A to už jste se vrátil sem, do hospody do Albrechtic?

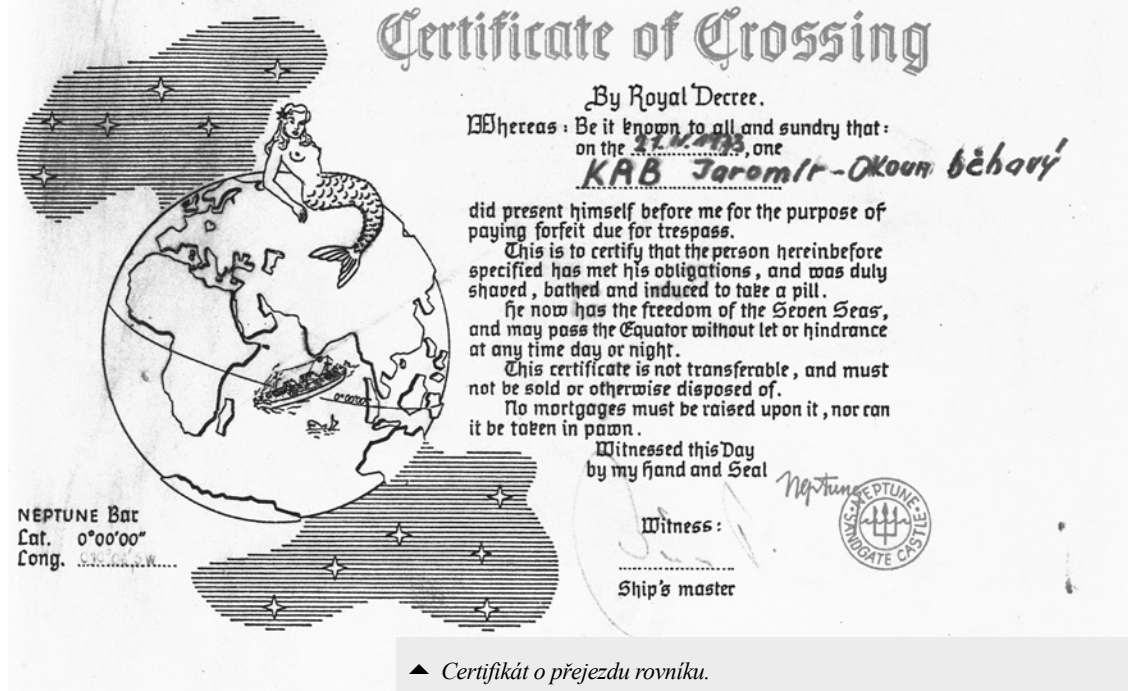
Ne, pracoval jsem potom v Týništi, v hotelu Orlice, protože tam mi jako jediní nabídli byt. Tehdy tam byl předse-
da pan Musil, tak jsem mu napsal: „Soudruhu předsedo, potřebuji byt, žena je těhotná, pracoval jsem doteď v zahraničí, tam byla jediná dostupná četba Rudé právo, a tam jsem se dočetl, jak je o naše mladé lidi dobře postaráno, tak předpokládám, že mi nabídnete nějaké bydlení.“ A taky že nabídnul, sice 1+1, ale dostal jsem byt. Tak jsem dělal v Týništi, potom chvíli v motorestu Lípa a čekal jsem, až dostanu zpátky hospodu tady v Albrechticích. V tehdejší době se dohlížecí výbor Jednoty usnesl, že neexistuje, aby hospodu dostal syn bývalého majitele. V roce 1988 už se ale vědělo, že se ta situace nějak nahýbá, tak mě sem vzali a rok jsem tady dělal ještě pod Jednotou, než mi to po revoluci vrátili.

Stýská se vám po moři?

Hrozně moc. Ale zpátky už bych nešel. To odloučení bylo moc dlouhé, to nešlo. Ale pravidelně se scházíme s námořníky, dvakrát do roka v Praze.

Alespoň každoroční plavba po Orlici je tak pro pana Krba vzpomínkou na léta strávená na moři. A my můžeme být rádi, že máme našeho hostinského zpátky...

Eva Králová, místostarostka obce

▲ Certifikát o přejezdu rovníku.

Pojišťovna Kooperativa, a.s. nabízí pojištění nemovitostí

Z podnětu zastupitele pana Milana Myšíka, který na zastupitelstvu obce upozornil, že mnohé objekty v naší obci jsou z pohledu povodňových rizik nepojištěné, nebo jsou pojištěny ve vysoké sazbě, jsem na toto téma zahájil jednání s naším pojišťovacím makléřem, panem Ing. Zelenkou z firmy PRO Consulting, s.r.o. Hradec Králové.

Předmětem podnětu pana Myšíka byla skutečnost, že po stavbě protipovodňových hrází je naše obec chráněna před stoletou vodou. Přesto žáná z pojišťoven dosud nevzala tato opatření v potaz a stále má velkou část obce zařazenou v pásmu zátopy stoletou vodou. V tomto důsledku odmítá pojišťovny dotčené nemovitosti proti škodám způsobených povodní, nebo za toto

pojištění požaduje vysoké pojistné. Cílem našeho společného postupu bylo přesvědčit pojišťovny, že k odmítnutí pojištění nemovitostí již není důvod.

Jediná pojišťovna, která dosud na naše argumenty zareagovala je Kooperativa, a.s. a vyjmul z výluky pojištění všechny objekty chráněné povodňovou hrází. Bohužel se nepodařilo zatím dojednat snížení pojistného rizika,

takže cena za pojištění zůstává stejná.

Každý, kdo by měl tedy zájem o pojištění své nemovitosti a dosud neměl možnost pojistku s žádnou pojišťovnou uzavřít, se může obrátit na kterékoli pracoviště Kooperativa pojišťovna, a.s. Vienna Insurance Group a bude s ním pojistná smlouva uzavřena.

Jaromír Kratěna
starosta obce

Základní škola a mateřská škola Albrechtice n. O. BEZPEČNÁ CESTA - PROJEKT

Bezpečná cesta do školy

I letošní rok se 4. a 5. ročník věnoval s paní učitelkou Otavovou projektu Bezpečná cesta do školy. Naším úkolem bylo seznámit 1. a 2. ročník s nebezpečnými dopravními úseky při cestě do školy. Vytvořili jsme si proto model silnice s přechodem pro chodce. Dále jsme si vyrobili trička připomínající auta a k nim volanty z vík od kbelíků. Pomocí scének

jsme se snažili malé děti naučit, jak se chovat na silnici, chodníku a při přecházení vozovky. Scénky se jim velice líbily a dokázaly je dobře napodobit. Správně se děti chovaly i venku ve skutečné situaci.

Na konci projektu jsme si vyznačili šipkami bezpečnou cestu do školy a zpět po Albrechticích. Všichni jsme si to velice užili a doufáme, že se vždy

budeme bezpečně chovat. Také nás zajímalo, zda obec využila připomínky od našich kamarádů. Ti totiž už dříve předali své návrhy, jak zlepšit bezpečnost chůze po Albrechticích, na obecní úřad. Zeptali jsme se přímo pana starosty. Ten nám sdělil, že návrhy budou zrealizovány při rekonstrukci silnice v obci, ale bohužel není vše tak jednoduché. Původně měly

být ve vesnici dva bezpečné přechody - jeden u školy a druhý v blízkosti bývalé MŠ mezi domem pana Mastíka a domem Vondroušových. Ani jeden z nich s tím však nesouhlasil, a tak bude asi přechod jen jeden. Nám to však nepříjde ale vůbec normální.

Pavel Blažek žák 5. ročníku

▲ Pomocí scének jsem se snažili malé děti naučit, jak se chovat na silnici a chodníku.

▲ Děti si přecházení hned vyzkoušely.

Naše návštěvy v knihovně

I v letošním školním roce si pro nás knihovny v Týništi a v Albrechticích připravily programy v rámci akce „Celé Česko čte dětem“ a my jsme je rádi využili.

1. ročník šel do knihovny už 24. září a čekal ho večerníkovský pořad se závěrečným kvízem, ve kterém si děti ověřily své znalosti postav z Večerníčků.

My druháci jsme navštívili knihovnu 21. října a tématem byla ZVÍRATA V KNIHÁCH. Paní knihovnice nám přečetla příběh JAK EGU DOJEL AŽ NA KONEC SVĚTA aneb Trabantí pohádka podle skutečných událostí z cestovatelského deníku Dana Přibáně od autorky a ilustrátorky Terezy Václavkové. Po přečtení byl pro nás připraven testík, ve kterém jsme si ověřili, jak dobře jsme poslouchali, a také pantomima, při které ostatní spolužáci hádali, které zvířátko předvádíme. Paní knihovnice nám také představila i další knihy o zvířátkách například Král lesa, Detektiv Louskáček, Jak slon k chobotu přišel.

Dostali jsme i pár hádanek a dvě jsme vybrali i pro vás: Korunu na hlavě, andělský šat, zlodějský krok a ďábelský křik. Kdo je to? Ve dne v noci cvičí na palmové tyči, s každým se hned pohádá, veletocí ovládá. Na závěr jsme si vylosovali lísteček s názvem zvířátka, které jsme měli nakreslit. Za obrázek nás čekala malá odměna.

18. listopadu byl do knihovny pozván 3. ročník. Při besedě s paní knihovnicí jsme se dozvěděli mnoho informací o světoznámém britském spisovateli Roaldu Dahlovi. Všichni jsme znali především jeho zfilmovanou knihu Karlík a továrna na čokoládu. Líbila se nám také čtená ukáзка z knihy Obr Dobr. Pak jsme se pohádkově zasnili a vymýšleli si fantastická přání a zahráli paměťovou hru.

Hodiny v knihovně se nám všem líbily, moc děkujeme a už se těšíme na další shledání.

Žáci 2. a 3. ročníku
Řešení hádanek: páv, opice

Podzimní sběr odpadového papíru

V sobotu 24. října 2015 uskutečnila Základní a mateřská škola v Albrechticích n. Orl. ve spolupráci s rodiči tradiční sběr odpadového papíru v obci.

Celé akce se zúčastnilo 17 rodičů dětí mateřské školy, kteří svými auty svázeli odpadový papír z celé obce, ale i ze tří obchodů a soukromé firmy z Týniště n. Orl. a ukládali jej do připravených kontejnerů na parkovišti u školy.

Děkujeme tímto rodičům: p. M. Faltovi, p. Gabriškoví, p. Librovi st., p. Librovi ml., p. M. Plašilovi, p. Vlkovi, p. Zábranskému, p. Zástěrovi, p. Duhovi, p. Jedlinskému, p. Munzarovi, p. R. Mylerovi, p. Policarovi, p. Rollovi, p. P. Matušové, p. Zemanovi, p.

K. Bartošovi a školníkovi ZŠ a MŠ p. J. Prochemu.

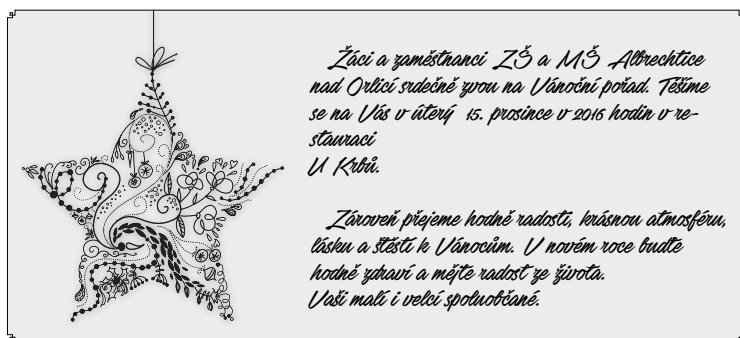
Velký dík patří i dětem Kolářovým za pomoc při vykládání sběru z aut.

Moc děkujeme i Vám, občanům Albrechtic, kteří papír třídíte a necháváte jej pro tradiční podzimní a jarní sběr, i Vám, kteří papír nosíte do školy.

Poděkování patří do prodejny obuvi a prodejny kočárků u kostela v Týništi n. Orl., do Kiku, do firmy p. Dundry, p. Andrše, kteří pro nás ochotně strádají kartonový papír.

Výtěžek ze sběru odpadového papíru i letos přispěje k pěkné vánoční nadílce našim dětem.

Za kolektiv ZŠ a MŠ
Ivana Kubcová

Náš podzimní projekt

Dýňové slavnosti

Pečení muffinů

Dne 25. 10. jsme od 16.00 hod. s Klubem aktivních rodičů a dětí začali v naší škole péci muffiny na Dýňové slavnosti. Hlavní organizace se ujaly maminky p. Žabová a p. Mylerová. Nejprve jsme připravili ingredience a čekali, až se všichni sejdou. Když jsme byli všichni, řekli jsme, co a jak a kdo bude dělat. Pekli jsme čokoládové muffiny s hořkou a mléčnou čokoládou a obvyčejně

s posypem. Umíchali jsme první várku těsta, nalili jsme ho do různobarevných košíčků a dali péci. Největší radost nám dělalo zdobení. Mohli jsme zdobit různými způsoby.

Druhý den se konaly dýňové slavnosti, při kterých jsme upečené muffiny rozdávali. Myslím si, že všem chutnaly. Pokud jste ochutnali i vy, chutnaly vám?

Natálie Žabová, žákyně 4. ročníku

▲ Naše usměvavé maminky.

Získávali jsme nové informace

Při Dýňových slavnostech jsme se toho i hodně naučili. Nejprve jsme dostali od paní ředitelky list s textem. Naším úkolem bylo vyhledat v textu odpovědi na otázky a získat tak informace o původu svátku Samhain, o Keltech a o dnešní podobě tohoto svátku. Když jsme vše uměli, dostali jsme informace vytištěné z počítače, nastříhali jsme lístky

a z těch jsme udělali nástěnky. Vše jsme pak dokázali říct i svým spolužákům. Při dýňových slavnostech si informační tabule mohli prohlédnout i naši rodiče a hosté, a tak se něco dozvěděli i oni.

*Karolína Dievocková
a Zora Rozkošná
žákyně 4. ročníku*

▲ Jackova dýně.

Dýňová polévka

Při dýňových slavnostech neměla samozřejmě chybět dýňová polévka. Vařili ji žáci 5. ročníku. Paní ředitelka nám předem rozdala text, ve kterém byl schovaný i recept. Ten jsme si vypsalí a udělali seznam surovin. Pak přišla těžká matematická úloha - museli jsme přepočítat množství polévky a surovin na počet lidí, které jsme očekávali na Dýňové slavnosti. Někteří to hravě zvládli a nákupní seznam pro paní ředitelku byl hotový. My jsme dostali za úkol přinést lžíce a nože. Ty jsme využili 27. října hned ráno. Začali jsme přípravou zeleniny, kterou jsme omyli a nakrájeli. Spolu s na-

krájenou dýní jsme vše osmahli na másle a zalili horkou vodou. Když vše změklo, polévku jsme rozmixovali, doplnili další vodou a dochutili. Vše jsme zjemnili smetanou. Polévku jsme ochutnali a přišla nám skvělá. Uvařili jsme dva veliké hrnce.

Teplou polévku jsme všem hostům servirovali při večerních Dýňových slavnostech se smetanou, dýňovými semínky a křupavými tousty. Hosté ji chválili, a protože se vše snědlo, myslíme si, že chutnala.

*Petr Izák
a Lukáš Smolík
žáci 5. ročníku*

Vyřezávání dýní

Na dýňových slavnostech nesměly chybět dýně, a proto jsme je ve škole vyřezávali. Každý si vzal svoji dýni a začalo se. Některé děti do školy dopravily velké dýně z vlastních zahradek, a protože byly opravdu obří, tak si přizvaly k jejich dlabání kamarády. Nejprve jsme si navrhli obličej dýně na papír, pak jej překresli-

li fixem na dýni. K vyřezávání jsme si přinesli nůž a lžíci. Vyřezané dýně jsme naaranžovali na školní zahradu na odpolední a večerní oslavu dýní. Všem se práce dařila a vyzdobené dýně všichni návštěvníci obdivovali.

*Aneta Hajnová
žákyně 5. ročníku*

Lampiony

Ve škole jsme vyráběli lampiony na průvod při Dýňových slavnostech. Lampiony jsme my starší děti udělali z pečicího papíru a z krabiček od sýrů. Pečicí papír jsme technikou fro-táže ozdobili motivem listů a nalepili po obvodu krabičky (předtím jsme si museli spočítat, jak velký papír bu-

deme potřebovat). Na dno krabičky jsme umístili čajovou svíčku, aby lampion večer pěkně svítil. Lampiony se nám všem moc povedly a večer krásně svítily.

*František Kulička
žák 5. ročníku*

Dýňové slavnosti začaly

27. 10. jsme před 16. hodinou uvítali první návštěvníky Dýňových slavností. U vstupu do areálu školy jsme si předtím nachystali lavici a židle. Všechny příchozí jsme vítali a informovali o slavnosti. Každému jsme dali program a byli jsme rádi, když nám někdo i přispěl do naší pokladny. Moc se nám to líbilo.

*Vojtěch Zástěra
žák 5. ročníku*

Hned po příchodu se všichni hosté shromáždili společně s námi dětmi před vchodem do školy. Paní ředitelka všechny přivítala a začal program. Nejprve své vystoupení předvedly děti z dramatického kroužku a z kroužku sborového zpěvu. Pak už měly své krátké vystoupení jednotlivé třídy. Zazněla čeština i angličtina. Některé děti měly krásné kostýmy. Na závěr jsme všichni zapívali písničku o strašidélku. Pak

už děti vzaly své rodiče, příbuzné, kamarády a všichni se rozešli po školní zahradě. Četli si informační tabule, ochutnávali polévku, vyráběli si strašidélka a poslední lampiony a obdivovali naše ozdobené, vyřezané dýně a mnoho dalších výrobků v nádherných a někde i strašidelných zákoutích. Na dvou místech seděly páťáky vyrobené figuríny – hodná a zlá. V hezké atmosféře čas rychle utekl a začalo se stmívat. Nastal čas pro další část programu – průvod.

Průvod vesnicí

Na programu Dýňových slavností byl uveden průvod s lucerničkami. Pomalu se začalo stmívat a paní ředitelka svolala všechny rodiče s dětmi, aby se shromáždili do průvodu. Zúčastnilo se ho hodně lidí. Po cestě jsme s paní Drábkovou pokřikovali: „Hu, hu, hu strašidla jsou tu! Dýně,

svíčky, nože, dnes se všechno může.“ Na cestu nám svítily námi vyrobené lucerničky. U Krbů jsme rozsvítili velkou dýni a pokračovali dál po

Hrázce. Všichni se už těšili na rozsvícenou zahradu.

*Tereza Richterová
žákyně 5. ročníku*

▲ Na závěr jsme všichni zapívali písničku o strašidélku.

Fotosoutěž - dýňové slavnosti

▲ 1. místo - fotografoval pan Bureš.

▲ 3. místo - fotografoval pan Myler.

▲ 2. místo - fotografoval pan Horák.

Rozsvícená zahrada

Byla tma, s průvodem jsme došli až k zadní brance do školy a napětí rostlo. Všichni se už nemohli dočkat, co uvidí. Bylo nás hodně, chodili jsme po skupinkách, takže jsme museli chvíli čekat, abychom měli pěkný zážitek. A stálo to za to. Stalo se něco kouzelného – zahrada byla rozsvícená. „Taková nádhera!“ řekl jsem si. Všechny dýně osvětlily celou zahradu. Magická atmosféra oživila

hodnou i zlou figurínu. Temná hudba a úplněk udělaly vše ještě strážidelnější. Ve tmě bylo pěkně vidět spoustu plápolajících malých i velkých svýtlek z různě vyřezávaných dýní. Úžasná atmosféra, nadšení, krása. Moc se nám to líbilo.

*Jakub Horák
žák 5. ročníku,
Kateřina Vašatová
žákyně 4. ročníku*

▲ Krásné vyřezané dýně přinesly i maminky dětí z mateřské školy.

Tajemná záclona

Po průvodu nám paní ředitelka ukázala rozsvícenou zahradu a na konci prohlídky nám radostně sdělila: „Nyní se můžete jít podívat za tajemnou záclonou.“ Rychlostí blesku jsme se seběhli k zácloně. Odhrnuli jsme ji a všichni užasli, skrývaly se tam dvě ošklivé příšery. Okamžitě jsme se nahrnuli dovnitř. Příšery nabízely useknutí hlavy a jako první se přihlásil Kuba Horák. Než nás příšery stihly vyhnat, Kuba radostně

zvolal: „Zatleskejte mi, vidíte mne naposledy!“ Během poprav se ozval holčičí křik. Kuba vyšel a nic se mu tam nestalo, protože příšery popravu jen předstíraly. Každému, kdo na popravu vstoupil, pravily: „Až se tě dotknu tím sekáčkem, začni křičet.“ Po popravě sdělily: „Nyní jsi pasován na mrtvolu.“

*Johana Filipová
žákyně 5. Ročníku*

Klub aktivních rodičů a dětí – Tvoření na vánoční jarmárek

„Příští rok bychom mohli něco vyrobit k rozsvícení vánočního stromu“, navrhla při jedné z prvních schůzek Klubu aktivních rodičů a dětí jedna maminka. Letos jsme si na to vzpomněli a nápad byl na světě – uděláme Vánoční jarmárek. Dospělí, děti i prťousci, kteří do klubu chodí se do

realizace jarmarku s radostí pustili. Napadla nás výroba ozdob ze samotvrdnoucí hmoty. V listopadu jsme se třikrát sešli. Vyráběli jsme andělíčky, čerty, svícny, ptáčky a spoustu jiných motivů. Vše jsme mohli dozdobit barevnými korálky a otisknutím krajované látky. Po zaschnutí jsme některé

ozdobky obarvili, některé posypali třpytkami a vše přestříkali průhledným lakem. Přibýly i další výrobky z papíru, z látky, perníčky. Přidali se k nám totiž i ze školy a školky. Při posledním setkání jsme vše zabalili do sáček. Maminky zhodnotily naše díla a připravily cenovky pro prodej. Jsme

připraveni a těšíme se, že uděláme ostatním radost. Už jsme také vymysleli, jak naložíme se získanými penězi. Vyrazíme do hradeckého Tonga.

*Pavla Černá žákyně 5.
ročníku a Barbora Luňáčková
žákyně 4. ročníku*

▲ Máme hotovo a můžeme začít prodávat.

Knihovna

Vítám vás v knihovně a opět vám nabízím několik titulů:

Pro děti:

Dračí srdce – Únos dračího rytíře – Brezina T. – Gryf se vrátil – a šíří v Neviditelném světě strach a hrůzu. Přitom byl dříve mírumilovný! Co gryfa tolik změnilo? Leon to chce zjistit, ale i jeho gryf unese...

V knížce najdete svůj kouzelný meč. Ten ti bude ukazovat cestu.

Leon na tebe čeká v Neviditelném světě! Tvé úkoly na cestě dobrodružstvím ti pomůže řešit kouzelný meč.

„Klub tygrů – Fantom Benátek“ – Brezina T. Klub tygrů se tentokrát ocitá v italských Benátkách, městě protkaném mnoha a mnoha kanály. Při procházce spleť tajemných uliček potkají záhadného gondoliéra, jehož chování je k smrti vyděsí. Zdá se však, že strach nenahání jenom jim. Kamarádi Biggi, Luk a Patrik se nechtěně zapletou do obzvláště nebezpečného dobrodružství. Podaří se jim i tentokrát vyvázat se zdravou kůží a přispet k rozuzlení napínavého příběhu?

„Jenom klídek!“ – Reifen B. Poslední číslo školního časopisu Drb je trhák. Díky komiksu. Zatrpklý ředitel

školy to však vidí jinak. Časopis okamžitě zakáže a Arnovi hrozí vyhazov. Arne se odváží všeho, aby umožnil vydání dalšího čísla, protože se s ním chce redakce zúčastnit celostátní soutěže. Takže vymyslí poněkud krkolomný plán, ale – jenom klídek!

„Šarlotina pavučinka“ – White E.B. Napínavý příběh o opravdovém a věrném přátelství. Dočtete se o tom, jak pavoučice Šarlota zachránila život malému prasátku. O kamarádství prasátka s holčičkou i o tom, jak prasátko získalo na výročním trhu vysněnou cenu. V knížce vystupují i další zvířátka jako ovce, husy, krávy a dokonce i krysa. Určitě vás pobaví vtipné a humorné situace, do kterých se zaplétají lidé i zvířata.

„Most do země lásky“ – Lanczová L. Hlavní hrdinkou románu je studentka třetího ročníku jazykové školy. Spolu se svou nejlepší kamarádkou Denisou prožívá běžné starosti dnešních středoškoláků a také spoustu vzrušení především při jízdách stopem a o víkendech bez rodičů na venkovské chalupě. Obě dlouhovlasé modrooké blondýnky si rozumí víc než skutečná dvojčata...Dokud se neobjeví kluk Marek...

Pro dospělé:

Autor původní série Milénium Stieg Larsson bohužel zemřel nedlouho před vydáním Mužů, kteří nenávidí ženy a obrovského úspěchu svého díla se již nedočkal. První díl byl publikován ve Švédsku v roce 2005 a zanedlouho se stal celosvětovým fenoménem. Trilogie vyšla v padesáti zemích světa a prodalo se jí přes osmdesát milionů výtisků, z toho jen v České republice čtyři sta tisíc. Milénium je i filmově zpracováno.

Larssonův svět je tak komplexní a podmanivý a jeho postavy tak silné a živé, že si doslova vynutily pokračování. Napsání čtvrtého svazku se ujal úspěšný švédský spisovatel David Lagercrantz.

„Muži, kteří nenávidí ženy“ – je dokonale svěží politický a žurnalistický thriller, který ale současně nabízí intimní příběh a zasahuje do světa morálky. Autor sice vyťahuje na světlo poněkud temná témata, jeho kniha ale představuje skutečný svátek a na její hlavní postavy nikdy nezapomenete.

„Dívka, která si hrála s ohněm“ – Těžko se najde thriller, ve kterém dostanou tolik prostoru ženské postavy. Lisbeth Salanderová je opravdu

obdivuhodný výtvar. Psychologicky propracovaná, neochvějná ve svých mravních zásadách a neohroženě jdoucí za spravedlností, kterou pojmá velmi svérázně...

„Dívka, která koplá do vosího hnízda“ – Fanoušci tohoto autora jistě nebudou zklamáni. Další divoká jízda, která vás nenechá jít spát. Spleť, ale bezchybně zkomponované dílo, prokreslené postavy a jasné morální vyznění.

Tento nový a zároveň poslední román má téměř 700 stránek. Není mnoho lidí, kteří by do každé z nich uměli vložit tolik napětí a poutavosti, jako to dokázal Larsson.

„Dívka v pavoučí síti“ – Lagercrantz D. Pozdě v noci Blomkvistovi zavolá profesor Balder, přední odborník na výzkum umělé inteligence. Balder mu sdělí, že pro něj má důležité informace a že se setkal s výbornou mladou hackerkou, která se podobá někomu, koho Blomkvist velice dobře zná...

*Na shledanou v knihovně ka-
ždou středu od 16 do 18 hodin
se na vás těší vaše knihovnice
Jaroslava Svobodová
www.knihovnaano.wz.cz*

Myslivecká kronika Albrechtice n. O. a okolí

(4. pokračování)

Proňajem honitby byl stanoven od 1. ledna 1951 do 31. prosince 1956. To vše bylo projednáno na schůzi ze dne 11. srpna 1951 v hostinci p. Ehla a za přítomnosti p. Jana Hrocha, Josefa Říha, Jana Kupy, Václava Hrocha, Josefa Kopeckého, Františka Novotného, Václava Šimra a Josefa Vojtěcha. Zapišovatelem byl zvolen pan Šimr Václav.

Jednání bylo především zaměřeno na schválené pachtovné na ONV v Holicích v Čechách, což byl v té době náš okres, kam mimo jiné patří obce Albrechtice nad Orlicí, Štěpánovsko a Nová Ves. Obec Žďár nad Orlicí patřila pod okres Rychnov nad Kněžnou.

V průběhu schůze doporučil myslivecký hospodář Jan Hroch zakoupení 3 párů zvěře koroptví, což bylo schváleno pro osvěžení krve. Konstatoval, že stav koroptví zvěře je uspokojivý. Byl stanoven hon na koroptve a to 2. 9. 1951. Dále bylo projednáno vysazování dřevin a různé práce v honitbě. Odpracováno by mělo být 100 hodin. Oficiální schůze v roce 1951 nebudou, ale budou tak zvané srazy, kde bude posuzována další činnost. Hony budou pořádány 2 a to na zajíce a králíky.

Rok 1952 začal výroční členskou schůzí, která se konala dne 31. 1. 1952. Tuto výroční členskou schůzi zahájil předseda Josef Říha uvítáním přítomných. Hlavní zprávu podal myslivecký hospodář Jan Hroch. V uplynulém roce bylo odstřeleno 33 ks koroptví, 35 ks za-

jičů a 3 králíci. Ze škodné bylo uloveno 19 koček, 3 sojky, 4 vrány a 2 hranostaje. Stav zvěře po odlovu byl cca 8 – 10 zajíců a 60 – 70 koroptví. Dále byla podána zpráva od ONV Holice v Čechách, aby zvěř černá /prasata/ byla lovena všemi dostupnými prostředky.

Na rok 1952 byl dán závazek vysazení 650 ks různých dřevin. Zpráva pokladní podána Josefem Kopeckým zněla, že hotovost je 747,60 Kč. Jako host vystoupil na této schůzi Karel Uhlíř s tím, že ukončuje hostování v Mysliveckém spolku Albrechtice nad Orlicí.

V řízení myslivecké činnosti pokračoval tento výbor až do roku 1960. Stav zvěře zůstaly na přibližně stejné úrovni a to především u zajíců, ale začal se sporadicky objevovat i bažant. Naproti tomu od roku 1958 byl zaznamenán snižující stav koroptví zvěře, což bylo prisuzováno, že byly odstraněny meze a vznikly větší lány polí.

Po absolvování zkoušek přišli noví členové a to Vlastibor Šarf, Josef Sedláček a Jindřich Tuček.

Velké změny v roce 1960 a to nejen v myslivosti

Na základě Ministerstva vodního a lesního hospodářství, což bylo provedeno zákonem, došlo k sloučení tří obcí a to Albrechtice nad Orlicí, Nová Ves a Štěpánovsko v jednu honitbu. Menší honitba nežli 500 ha nebyla povolena, neboť malé honitby byly neproduktivní. Oficiální ustavující schůze byla 21. července 1960.

Od 1. ledna 1960 byly obce Albrechtice nad Orlicí, Nová Ves a Štěpánovsko převedeny pod okres Rychnov nad Kněžnou, neboť dosud byl okres Holice v Čechách. Rovněž tím došlo i na změnu pro myslivecké spolky, které byly součástí pod ONV Rychnov nad Kněžnou.

Výměry jednotlivých honiteb: Albrechtice nad Orlicí 210 ha, Nová Ves, 226 ha, Štěpánovsko 334 ha, celkem 770 ha.

Členové, kteří vykonávali právo myslivosti v těchto společnostech.

LMS Albrechtice nad Orlicí: Šimr Václav, Šarf Vlastibor, Hroch Jan, Hroch Václav, Kopecký Josef, Novotný František, Říha Josef, Vojtěch Josef, Janouch František, Tuček Jindřich, Sedláček Josef.

LMS Nová Ves: Černý Josef, Cerman Václav, Khýn František, Barták Josef, Urbánek Jaroslav, Vlasák Josef MUDr., Brandejs Josef.

LMS Štěpánovsko: Samek Jindřich, Kovaříček Josef, Jetle Jaroslav, Brandejs Josef, hajný, Sutě Břehy.

Plánované stavy zvěře v těchto honitbách:

Albrechtice n. O. 0 srncí 20 ks zajíc
50 ks koroptev 38 ks bažant
Nová Ves 14 ks srncí 18 ks zajíc
30 ks koroptev 50 ks bažant
Štěpánovsko 10 ks srncí 15 ks zajíc
40 ks koroptev 60 ks bažant

Celkem 22 členů Lidové myslivecké společnosti se sídlem Albrechtice n.

O. Prvním předsedou se stal František Janouch, ředitel ZAZ Týniště n. Orli., mysliveckým hospodářem Jan Hroch a pokladníkem Kopecký Josef. Tento výbor byl přechodný s tím, že bude po vyjasnění všech náležitostí zvolen nový.

Rok 1961 – 1962 byl na stejné úrovni, neboť honitba měla stálou výměru 770 ha. Z členské základny odešel Josef Sedláček do Týniště n. O. a Jindřich Tuček do Třebechovic p. Orebem. Naproti tomu do naší honitby byl přijat Ladislav Horčíčka z Lípy n. O. Ke konci roku 1962 byl stav členské základny 20 členů.

Velké změny podle nového zákona nastanou k 1. lednu 1963, a to nejen větší honitbou v počtu hektarů, ale i rozšířením členské základny o nové členy.

Pokračování v příštím vydání.

Poděkování

Myslivecké sdružení Zelené Háje, Albrechtice nad Orlicí, děkuje Orlické zemědělské, a. s., Týniště nad Orlicí, jmenovitě panu Cabalkovi, za včasnou informaci o prováděné senoseči. Tím byl dán dostatečný časový prostor k zajištění loveckých psů při vyhledávání srnčat, které v této době jsou kladená. Týká se to i další hnízdící zvěře. Totéž platí i zemědělskému podniku Solvit Holice v Čechách, který rovněž podal včasnou informaci o senoseči ve Žďáru nad Orlicí, kde obhospodařuje pozemky.

Výbor MS

Několik historických prvenství

V sobotu 3. října jsme na hřišti V Borku vzdali hold dalšímu albrechtickému posvícení. Tuto slavnostní sobotu jsme spojili s oslavou 90. výročí od založení organizovaného fotbalu v Albrechticích.

Snažili jsme se pozvat všechny, kteří měli kdy co do činění s naším oddílem. Asi se nám nepodařilo pozvat všechny, ale musíme konstatovat, že i ti, kteří se do areálu dostavili, všem udělali velkou radost. I sami sobě. Byla připravena výstava kronik a na televizní obrazovce se promítala prezentace historických i novodobých fotografií. Byla možnost shlédnout i video ze setkání bývalých hráčů a ze zápasu se Starou gardou

Hradce Králové. Nebudu jmenovat fotbalové legendy. Jak se znám, určitě bych na někoho zapomněl. A tak se besedovalo, vzpomínalo na staré časy. V ukázce jsme předvedli automatické zavlažování a při dobrém občerstvení rychle uteklo dopoledne.

A jsme u prvního historického prvenství. Na tanečním parketu ve stanu, který nám zapůjčili z domova důchodců a vedení domova tímto znovu děkujeme, proběhlo 1. albrechtické koláčobraní. O této akci se dočtete mimo tento článek. Ať už příští koláčobraní bude kdekoli jinde, historické prvenství je na hřišti V Borku.

Na zelený pažit vyběhla děvčata

z tanečního kroužku a předvedla svoje taneční umění, jako předzvěst tradičního dění a to posvícenského zápasu Albrechtice – Nová Ves. Obě mužstva měla za povinnost zařadit do svých sestav minimálně tři ženy. Trenéři se zhostili tohoto úkolu se ctí a tak nejenom fotbal potěšil oko diváka. A jsme u dalšího historického prvenství. Fotbalový svět – div se. Posvícenské klání skončilo a nemělo vítěze. I po pokutových kopech skončil zápas nerozhodně. Tak historicky poprvé.

A tradiční zakončení zápasu – přetah hasičskou hadicí o sud piva, který rovněž tradičně věnoval pan hostinský Jaromír Krb. A jsme u třetího

přepisu historie. V minulosti ještě nikdy sud nevyhráli domácí, neboť borci z Nové Vsi, jak cítili pivo, tak byli k neporažení. Tentokrát byla znát neúčast těžkých vah, jako Ládi Daňka a podobně. A je to tu! Poprvé albrechticí tahouni přetáhli červený fáborek na svoji půlku a poprvé jsou zapsáni jako vítězové.

Celé dění v areálu V Borku probíhalo za nádherného počasí a za zájmu velkého počtu diváků obou obcí. Nezbyvá než poděkovat všem, kteří se o organizaci pěkného, tradičního, posvícenského dne zasloužili. Těšíme se na posvícení v roce 2016.

Jaroslav Hlušíčka

▲ Posvícenské fotbalové družstvo Albrechtic n. O.

▲ Posvícenské fotbalové družstvo Nové Vsi.

90 let albrechtického fotbalu

(1. část)

Na počátku dvacátých let působil v Albrechticích dva tělovýchovné spolky Sokol a DTJ. Oba měly poměrně širokou členskou základnu. Ani v jednom však nebyly organizovány kolektivní sporty. A tak parta prvních fotbalových nadšenců v r. 1925 zakládá fotbalový oddíl Rudou hvězdu Albrechtice. Dne 20. 2. 1927 byla v Albrechticích ustavena Jednota proletářské tělovýchovy (JPT), a její součástí se stala i fotbalová Rudá hvězda s novým názvem JPT Albrechtice. V ustavujícím výboru byli Josef a Jan Pišovi a Josef Falta. O rok později byl zvolen spolkový výbor na čele s předsedou Josefem Šepsem, byly přijaty stanovy JPT. V r. 1932 byl do funkce předsedy zvolen František Šulc.

Pískové hřiště, kde Rudá hvězda hrála, bylo na tzv. "Dernerově placi", to je v místech, kde dnes stojí rodinné domky Hunešových, Kučerových, Kasalových. Toto hřiště sloužilo plných osm let. Hráči se strojili v domě Kašparových čp. 133.

Dne 7. června 1933 se konala ustavující valná hromada Sportovního

klubu Albrechtice n. Orlicí - odbor fotbalový. Byl zvolen první výbor SK, jeho předsedou byl zvolen pan František Krb.

Je pozoruhodné, že František Krb byl, s výjimkou roku 1938, vždy volen jednomyslně do funkce předsedy SK až do r. 1949! Jako hřiště byla pronajata louka v Rokosích (za Balvínovými a Bohuslavovými) od hostinského Františka Krba za Kč 500 za r. 1933 s tím, že Fr. Krb si vyhradil veškerý prodej občerstvení na hřišti a vysekání trávy. Hřiště bylo rovné a travnaté a mělo větší rozměry než to předešlé. Hráči se strojili v sousedním hostinci na sále, na přilehlé zahradě se myli. V hospodě U Krbů měli později fotbalisté i svůj hlavní stan v nezapomenutelném „kufru“. Je zajímavé, že v těch letech existovala v každém klubu sestavovací komise, která v týdnů určovala sestavu na nadcházející zápas. Sportovní klub prosperoval sportovně i společensky, pořádal taneční zábavy, v r. 1934 založil i tradici sportovních plesů, když první se konal 17. února tohoto roku.

Rok 1940 - Důležitou událostí to-

hoto roku je, že se SK přestěhoval na nové obecní hřiště V Borku. Toto hřiště bylo provozuschopné již v r. 1939. V dubnu 1940 byla na obecní zastupitelstvo zaslána žádost SK o propůjčení hřiště.

Již v r. 1945 se výbor SK Albrechtice začal zabírat myšlenkou o stavbě zděných kabin na hřišti V Borku. V r. 1946 vyhotovil potřebné plány stavitel Košek z Týniště. Členové SK si svépomocí vyráběli potřebné stavební kvádry. Kabin byly dány do provozu v r. 1949.

31. března 1948 byla sjednocena veškerá tělovýchova do Československé obce sokolské (ČOS). V r. 1948 se Československý fotbalový svaz přejmenoval na Fotbalový odbor ČOS. V dubnu už začal úřadovat akční výbor župy. Ten vydal vzkaz všem klubům o okamžitém vstupu do Sokola. Oddíly musely předložit hlášení o zařazení do sokolských jednot a jaký název používají, jinak hrozily trestní sankce. Byl vydán zákaz pro oddíly používat staré názvy jako SK, AFK, AC, apod. Hráč, který do 30. května nebude mít razítko o členství v So-

kole, nesmí nastoupit, a pokud se tak stane, ztratí jeho mužstvo 2 body! Ani náš oddíl se této akci nevyhnul, a tak po šestnácti letech přestal existovat SK a byl zde fotbalový Sokol Albrechtice. V březnu 1957 se konal ustavující sjezd Československého svazu tělesné výchovy (ČSTV). Vrcholným fotbalovým orgánem se stala Ústřední sekce kopané ČSTV. V r. 1970 došlo ještě k jedné významné události v životě albrechtického fotbalového oddílu. Rozhodnutím výroční členské schůze ze 4. prosince 1970 došlo ke změně názvu oddílu na AC Albrechtice nad Orlicí. Název původně vznikl ze spontánního povzbuzování diváků zkrácením názvu Albrechtic, ale pro nadřízené orgány byl název zdůvodněn jako zkratka Atletický klub. V následujících letech se AC stal velmi známým a populárním pojmem v celém Východočeském kraji.

Avšak od 1. 1. 1976 musel oddíl pod tlakem nadřízených orgánů zrušit název AC Albrechtice a vrátil se opět k názvu TJ Sokol.

(pokračování v příštím vydání zpravodaje)

Koláčobraní

V sobotu 3. 10. 2015 se uskutečnilo první albrechtické koláčobraní. Přesto, že bylo první, tak se vydařilo opravdu nadmíru dobře.

Byly zde koláče, koláčky i velký koláč, který byl určen na soutěž pro děti. Ale do úspěšné akce se vloudila malá chybička, kterou jsme nemohli, jako organizátoři ovlivnit. V celé obci vypadl elektrický proud. A tak se ženy, které chtěly přijít se svými výtvary, nemohly dostat, protože měly nedopečeno. Doufáme, že

příště si to vynahradí. Velmi příjemně nás překvapilo, že se zúčastnily i ženy z okolních obcí.

Soutěžní koláče byly vystaveny anonymně, označeny pouze čísly. Hodnotili je návštěvníci posvícenského fotbalového utkání, které bylo uspořádáno k 90. výročí SK Albrechtice n. O. Každý, kdo měl zájem, tak ochutnal a zhodnotil chuť a vzhled vystavených koláčů. Nejen ženy a děti, ale i přítomní pánové si pošťávali. Hlasovalo se vhozením kara-

melky do připravených pohárů.

Podtrženo a sečteno, byla určena vítězka a na karamelkách si mohli pochutnat děti. Nejlepší koláč byl upečen paní Evou Myšíkovou.

V průběhu přestávky fotbalového derby Albrechtice n. O. x Nová Ves se uskutečnil souboj o zlatý poklad. Odvahu zúčastnit se, našla jen 1 skupina dětí, což nás trochu mrzí, protože zlatých pokladů bylo připraveno víc. Tři odvážné slečny se úkolu, prokousat se velkým posvícenským

koláčem až ke zlatu, zhostily se ctí. Vítězkou se stala Pavla Černá.

Společně s fotbalisty a fotbalovými fanoušky jsme prožili krásné odpoledne. Páli bychom si, aby se příští ročník koláčobraní nesl ve stejném duchu, příjemné atmosféře a pohodě. Těšíme se na ještě hojnější účast v příštím roce.

Za kulturní komisi

Vlasta Zemková a Alena Mylerová

▲ Vystava soutěžních koláčů.

▲ Předání cen vítězce prvního koláčobraní paní Evě Myšíkové.

Výlov brouzdaliště

V krásném listopadovém odpoledni proběhl v sobotu 21. 11. 2015 další výlov ryb z brouzdaliště u elektrárny. V příjemné a přátelské atmosféře se výlovu účastnilo více jak sedmdesát účastníků. Byli mezi nimi jak rodiče s dětmi, tak i mládež a senioři. Díky informaci o výlovu, umístěné na facebooku, jsme měli dokonce návštěvníky i ze vzdálených míst.

Když jsem připravoval brouzdaliště k výlovu, přišli dva manželé až z Nepasice a hledali rybník, na kterém má být výlov. Když jsem je ujistil, že jsou na místě, nevěřicně a se zjevnými rozpaky, se dívali na malou kaluž

brouzdaliště, kde v ten čas nebylo navíc vidět ani rybu. Ujistil jsem je, že v rybníčku ryby jsou a akce se bude konat. Bylo však zřejmé, že měli o výlovu jiné představy. Domnívali se, že se bude lovit velký rybník se vším, co k takovéto akci patří. Občerstvení, rybí speciality apod. Z tohoto důvodu chtěli ještě před zahájením odjet zklamaně domů. Nakonec zůstali a jak jsem na fotografiích viděl, s úsměvem se účastnili výlovu až do konce.

Aby ne, vždyť z brouzdaliště byli postupně vylovovány velcí amuři, sumci, tolstolobik, štiky, okouni

a samozřejmě kapři. Kdo měl chuť na živou rybu, mohl si o ni zasoutěžit a věrte, že všechny vylovené ryby zmizely, jako pára nad hrncem. Na konec zbyly i nějaké ryby pro přihlížející, kteří si je mohli sami vlastními silami vylovit přímo z vody.

Přestože to nebyl velký výlov, bylo k dispozici i občerstvení, o které se postaraly členky místní zahrádkářské organizace. Nechyběl teplý čaj, vynikající jablečný mošt, grog, káva a k tomu bezva zákusky a cukroví, které upekly samy zahrádkářky. No, a kdo měl chuť na rybí speciality, byl pozván na rybí hody do restaurace

U Krbů. Ty byly zahájeny v 17.00 hodin odpoledne, a jak jsem měl sám možnostokusit, stálo to za to.

Děkuji proto všem, kteří se na akci, spolu se mnou podíleli, zvláště pak našim zahrádkářkám, včele s paní Jaroslavou Kupkovou, mým synům Tomovi a Jaromírovi, paní místostarostce Evě Králové, paní Aleně Mylerové z kulturní komise, hasičům Radku Lochmanovi a Svátovi Mylem a také Štěfanu Kolářovi.

Tak za rok zase u „Brouzdálka“.

*Jaromír Kratěna
starosta obce*

▲ Kádě se během chvíle naplnily různými druhy ryb.

▲ Zájem vylovit si vlastní rybu měly i děti.

Z činnosti hasičů

Jednoho říjnového večera foukal velmi silný vítr. Stál jsem na terase a poslouchal, jak se z nedalekého lesa ozývá praskání padajících stromů. Sem tam jsem si doběhl k brance pro nějakou tu výzdobu naší terasy, kterou tam vítr přesunul. Po chvíli jsem rovnal převrácenou židli, a když kolem proletěla plachta z pískoviště, říkal jsem si, že se asi výjezdu nevyhnu. A skutečně. Za nedlouho přišla sms ze zprávou o poplachu. Ale kupodivu se nejednalo o spadlý strom, jak jsem předpokládal, ale o požár lesního porostu v Týništi nad Orlicí u koupaliště. Vlivem silného větru došlo ke zkratu na elektrickém vedení a tím k požáru strniště vedle silnice na Opočno. Po našem příjezdu již měli kolegové z Týniště požár pod kontrolou. Pouze jsme jim dodávali vodu a pak odjeli zpět na základnu.

7. 10. kolem půl osmé ráno přišla další zpráva s vyhlášením poplachu. Tentokrát se jednalo o požár seníku ve Štěpánovsku. Plechová hala, ve které se nacházelo asi 2000 balíků slámy, byla po našem příjezdu celá v plamenech. Zanedlouho se dostavily i jednotky z Týniště nad Orlicí, Třebelovic pod Orebem a Rychnova nad Kněžnou. Bylo zřízeno čerpací stanoviště u přilehlého rybníka a několika vodními proudy bylo prováděno ochlazování ocelové konstrukce haly a ochrana okolních objektů. Po dohodě s majitelem objektu a velitelem zásahu se nechala sláma postupně vyhořet. Takový postup je při požárech stohů slámy běžný, neboť zde zpravidla nejsou ohroženy osoby, uskladněný materiál je již nepoužitelný a finanční náklady na hašení, vyvážení a dohašování doutnající slámy by byly zbytečně velké.

O měsíc později se v hasičské stanici HZS Dobruška konal velitelský den. Tentokrát na téma 3D hašení. Už samotný název 3D hašení nabádá k tomu, vzít si s sebou brýle se zeleným a červeným sklíčkem, jako do kina s trojrozměrnou projekcí. Byly by samozřejmě k ničemu. Jedná se totiž o techniku ha-

šení uzavřených prostor, jako jsou byty, garáže a sklepní prostory. Tato technika spočívá v krocení živlu za použití speciální proudnice a malého množství vody. Velitelé naší jednotky tam samozřejmě nesměli chybět. Tím spíš, že ve vedlejší vesnici byla pro zúčastněné hasiče připravena posvícenská kachna. Samozřejmě za poplatek. Takže jsme se něco přiučili, zdokonalili svůj hasičský um a po dobrém obědě jsme se s plnými pupky a kačenou mezi zubama vrátili zpátky do Albrechtic.

Vánoce jsou za dveřmi a během těchto svátků stoupá riziko požárů bytů. Nejčastější příčinou vzniku požárů o Vánocích je bohužel lidská nedbalost při manipulaci se svíčkami nebo prskavkami. Naše domovy jsou dnes doslova přeplněny vysoce hořlavými materiály, jako jsou koberce, čalounění, záclony. Požáry v bytech se pak rychle šíří a mohou způsobit značné materiální škody, nehledě na ohrožení životů a zdraví. Proto i o Vánocích musíme maximálně opatrně zacházet se všemi zdroji otevřeného ohně. Požáry samotných vánočních stromků v posledních letech téměř vymizely, protože většina lidí používá namísto klasických elektrických svíčky. Ale i na ty je třeba dávat pozor, neboť zejména u výrobků označených „MADE IN CHINA“ nelze počítat s vysokou kvalitou zpracování. Vyplatí se koupit kvalitní osvětlení v ověřeném obchodě, než pochybné světelné řetězy kdesi ve stánku na náměstí, kterým po deseti minutách svícení ukapávají plastové objímky žárovek na koberec. Největším rizikem jsou různé adventní věnce. Pamatujte, že adventní věnce se svíčkami, které nejsou opatřeny nehořlavou podložkou bránící kontaktu s věncem, jsou určeny jen k dekoraci a v žádném případě bychom je neměli zapalovat. Riziko, že nám pak věnec vzplane, je velké. Na trhu se již v minulosti objevily adventní věnce, které byly z hlediska vzniku požáru velice nebezpečné. Byly totiž vyrobeny ze

▲ Velitelský den v Dobrušce.

▲ Požár seníku ve Štěpánovsku.

suchých dřevěných pilin, na nichž byly bez jakýchkoliv podkladových misek přilepené svíčky. Tyto typy věnců jsou určeny jen pro dekoraci, ne pro zapálení. Každý prodáváný výrobek musí být opatřen návodem použití, kde se lze dozvědět, jak s předmětem bezpečně zacházet a jak ho správně používat. Svíčky umísťujte v dostatečné vzdálenosti od hořlavých materiálů, rozhodně je nedávejte k oknům do průvanu, blízko záclon, těsné blízkosti sedaček či jiných textilií, nenechávejte je ani na poličce nebo skříní, neboť oheň se rychle přenesou na nábytek a zařízení bytu. Zapálené svíčky, ať již umístěné na vánoč-

ním stromku, adventních věncích nebo jinde, nesmíte nechat během jejich hoření bez dozoru. Zhasněte je vždy, když opouštíte domov nebo jdete spát. Opatrnosti není nikdy dost a platí to i pro zábavní pyrotechniku, která dokáže díky nesprávné manipulaci hodně znepríjemnit život. Chovejte se tak, abyste sobě, ani nám, hasičům, nerušili vánoční pohodu.

Krásné prožití Vánoc, spoustu dáreků pod stromčkem a do nového roku zdraví, lásku a spokojenost přeje

*Sbor dobrovolných hasičů
Albrechtice nad Orlicí*

▲ Členové JSDH Albrechtice n.O. – zleva: M. Ehl, K. Dostál, J. Vondruška a M. Krčmář.

Zahrádkáři v roce 2015

Pomalů můžeme říci máme za sebou rok 2015. Pro všechny byl horký a suchý. Někomu byl příjemný, někomu méně příjemný.

Albrechtští zahrádkáři po březnové výroční schůzi začátkem dubna vyrazili s týnišťskými do Prahy do botanické zahrady za krásou motýlích křídel. Po vystání fronty před pavilonek exotických rostlin jsme se prošli pralesy celého světa a obdivovali se barvám a roztočným tvarům rostlin a motýlů. Další výlet pořádaný ve spolupráci s kulturní komisí při obecním úřadu se uskutečnil 1. října 2015 do Častolovic.

Kromě pěkného vzhledu přírodních zahrad se mohou zahrádkáři pochlubit výkonem pracovníků v moštárně, kde se vylisovalo pro 62 zákazníků 1358 litrů moštu.

Letos se neuskutečnilo tradiční opékání buřtů z obavy z velkého sucha. Příští rok nezaváháme a využijeme příhodný čas z jara.

Na závěr roku chystáme opět povánoční posezení v moštárně v úterý 29. prosince od 14 hodin. Těšíme se na účast všech příznivců.

Přejeme všem do roku 2016 hodně dobré pohody, klidu, zdraví a úspěchů nejen zahrádkářských!

Jaroslava Kupková

17. ročník výstavy Zahrada východních Čech

Začátkem září mi zavolal přítel Helmich Josef, předseda územní rady Českého zahrádkářského svazu, zda bychom nedodali exponáty za naši organizaci na výstavu Zahrada východních Čech. Dal mi týden na rozmyšlení. Po poradě se členy výboru základní organizace jsme se rozhodli do toho jít.

Vystavovali jsme ve většině zpracované ovoce a zeleninu z našich zahradek. Báječně tyto produkty doplnily nádherné výšivky př. Urbánkové a fotografie pí ing. Ivy Bártové. Děkuji všem, kteří se na zajištění naší expozice podíleli.

Jaroslava Kupková

Mrazivé ráno, čtvrtek 1. října. Zřejmě ne jeden z účastníků výletu do Častolovic si nedovedl představit procházku chladným ránem po zámekském parku. Krásné říjnové sluníčko prohrálo všechny cestičky, kterými jsme procházeli mezi ohradami se zvěří a kochali se krásou podzimních barev a opožděnými květy růžové zahrady. Po prohlídce zámku jsme pomalu došli do restaurace Beseda, kde jsme dobře poobědvali. Další kroky nás dovedly do areálu sokolovny na výstavu Zahrada východních Čech. Člověk nevěděl kam se dřív vrtnout. V sokolovně kolekce jirín, gladilolů, nádherné vazby těchto květin s jinými druhy, krásné africké fialky a jim příbuzné rostliny. Dalším lákadlem byl výstavní pavilon s ovocem pěstitelů z celého kraje a konečně i pavilon, kde byly zastoupeny organizace našeho územního sdružení, tedy i výstavka s výpěstky našich zahrádkářů a zařazeními od našich zahrádkářek. To vše doplňovaly stánky s velkým sortimentem nabízeného zboží. Po shlédnutí výstavy jsme chvíli čekali na odvoz autobusem a hodnotili výstavu – moc se nám líbila. Pestrost vystavovaných exponátů, prima aranžérské nápady, množství nápadů pro naše domovy a zahrady. Výlet se vydařil.

Jaroslava Kupková

▲ Prezentace albrechtických zahrádkářů na výstavě Zahrada východních Čech v Častolovicích.

Posvícenská kachna

Jak jsme si před rokem slíbili, sešli jsme 14. října na posvícenskou kachnu u p. Krba, dá se říci ve stejné sestavě. Nad výbornou kachničkou jsme zavzpomínali na všechny ty, co už jsou v sokolském nebi, na společné chvíle s nimi, na řadu příhod. Na talířích nezbylo

nic než příbory a použité ubrousky. Zbytky kachny skončily v pytlících pro domácí mazlíčky. Při vonavé kavičce jsme probrali všechno možné z Albrechtic a okolí a pak jsme se rozešli do svých domovů.

Jaroslava Kupková

Nabídky práce na našich webových stránkách

Sledujte naše webové stránky www.albrechtice-nad-orlici.cz rozšířené o aktuální nabídky zaměstnání z oblasti Rychnovska, Královéhradecka a Pardubicka. Nabídky práce jsou několikrát denně aktualizované, najdete zde nabídky práce na plný a zkrácený pracovní úvazek i nabídky brigád. Jsou zde zveřejněny i aktuality z trhu práce, právního rádce a kontakty na Úřad práce ČR, kontaktní pracoviště Rychnov nad Kněžnou.

OŮ

17. výstava „Zahrada východních Čech“ v číslech 1. - 4. října 2015

Návštěvnost:	čtvrtek	1 555 lidí	pátek	3 045 lidí
	sobota	4 433 lidí	neděle	2 375 lidí
Celkem:				11 408 návštěvníků

Výstavní plocha:	přes 3 000 m ²	prodejní plocha	přes 2 500 m ²
Vystavovalo:	6 velkopěstitelů květin	3 školy	
	4 velkopěstitelů ovoce	8 závodů a institucí	
	11 ZO ČZS samostatně	2 velkopěstitelé zeleniny	
	8 okresů východních Čech	2 výzkumné ovocnářské ústavy	

Bylo vystaveno:	755 misek ovoce a zeleniny	1 kolekce léčivých bylin
	4 samostatné kolekce zeleniny	1 kolekce hroznového vína
	12 vystavovatelů na venkovních plochách	

Soutěž o nejlepší misku ovoce: vystavovalo 17 misek, počet platných žetonů 1 903

Pořadí v soutěži:

1) miska č. 6	Marta Rambousková	Častolovice
2) miska č. 16	ZO ČZS Byzhradec	Byzhradec
3) miska č. 17	Josef Šimek	Byzhradec

Různé:

Na přípravě a ukončení výstavy pracovalo:	52 zahrádkářů a rodinných příslušníků
Každý den bylo na výstavu určováno	38 pořadatelů
Praktická příprava výstavy trvala:	21 dnů
Rušení výstavy a uložení věcí do skladu:	5 dnů

XX. jubilejní turnaj o pohár starosty v mariáši

Vážení přátelé mariáše, v dnešní hektické a uspěchané době, která se vyznačuje rysy nejistoty a nespolehlivosti, se jako jasné světlo majáku v mlze zaskvěl ve své pevné tradici další termín již XX. jubilejního ročníku turnaje o pohár starosty v mariáši, jež byl zvolen na 17. 10. 2015 tedy týden po Václavu. Dovolte mi nyní na pár řádkách shrnout tuto nevšední kulturní akci, jež se koná každoročně s železnou pravidelností za přispění obce a dalších štedrých sponzorů.

Pokud jsem na začátku mluvil o tradici a jistotách, vězte, že letošní turnaj si v ničem nezadal s minulými ročníky. Letošní ročník byl ohlašován již s předstihem více jak jednoho měsíce, zahájení bylo jako vždy naplánováno na dopolední hodiny, hrálo se již podle pevně stanovených a minulými ročníky prověřených pravidel. Technické zázemí zajišťovalo duo Pavlíků. Pan hostinský Krb nám jako vždy připravil „kufr“, kde cca kolem 9:30 hod. po posílení výbornou gulášovou polévkou zasedlo k sedmi stolům celkem 21 hráčů a zahájili 4 kolovou bitvu ve voleném mariáši s délkou kola 50 minut a přestávkou mezi koly 10 minut. K vidění byly zajímavé hry na všech stolech a žádný z hráčů nechtěl dát tzv. „kůži za zadarmo“ a „nikdo nikomu nic nedaroval“. Po ukončení třetího kola se hráči pře-

sunuli na sál a pochutnali si na tradiční „Krbově husokačeně“ s knedlíkem a zelím, která byla jedním slovem vynikající. Posílení a plní elánu vyrazili hráči do posledního kola, aby se pokusili napravit chyby kol předcházeních, případně obhájili předchozí úspěchy a usilovali tak o pozice na stupních vítězů. Závěrečné kolo již žádné překvapení nepřineslo a tak po chvíli napětí, kdy se dopočítávali výhry z jednotlivých stolů, přistoupili organizátoři k vyhlášení výsledků. Na prvním místě se umístil skoro domácí Míra Matouš, na druhém Jakubec Vladimír a na bronzové příčce Havel Ondřej, všem gratulujeme.

Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří přispěli ke konání dalšího úspěšného ročníku, ať už organizačně či sponzorsky. Letos byly ceny opravdu hodnotné.

Nakonec zmíním dvě novinky. S uzavřením druhé desítky pořádaných ročníků jsme zavedli novinku, kdy kromě předání putovního poháru, dostali výherci na prvních třech místech i krásné poháry, které si odvezou domů natrvalo. Dále byla předána funkce hlavního pořádatelce a organizátora kterou delší dobu zastával Josef Novák do pomyslných rukou Marka Sedláčka, Pepo děkujeme!

M.S.

Výsledky:

1	Matouš Míra	570,50 Kč	11	Vích Viktor	396,50 Kč
2	Jakubec Vladimír	511,00 Kč	12	Kotyza Zdeněk	393,50 Kč
3	Havel Ondřej	481,50 Kč	13	Doležal Petr	358,50 Kč
4	Pagáč Josef	475,50 Kč	14	Langr Ivoš	352,50 Kč
5	Kalášek Stanislav	469,00 Kč	15	Svoboda Milan	345,50 Kč
6	Buneš Sláva	457,50 Kč	16	Tomek Václav	342,00 Kč
7	Pánek Jan	447,00 Kč	17	Sekyra Martin	335,50 Kč
8	Adamec Mirek	429,00 Kč	18	Seidl Jiří	332,00 Kč
9	Marek Standa	415,50 Kč	19	Pavlík Zdeněk	321,50 Kč
10	Zábranský David	397,00 Kč	20	Buneš Ruda	318,00 Kč
			21	Rotrekl Ladislav	251,00 Kč

▲ Vítězové turnaje s pořadateli.

Oddíl orientačního běhu Albrechtice nad Orlicí v roce 2015

Zhodnotit uplynulý rok z pohledu orientačního běžce jde poměrně těžce. Buď můžeme konstatovat, že jsme absolvovali určitý počet závodů a uvést konečné pořadí, což je dost strohé, nebo se rozepsat o zajímavých závodech, což by skončilo pro neorientáka nezajímavým plkáním o tom samém, protože pro nás je každý závod zajímavý. Dovolte mi pokusit se o kompromis a alespoň trochu se rozepsat o závodech v orientačním běhu v roce 2015.

Tak například v Osečku u Nymburka 28. března to byla pohodovka na zahájení sezóny. Krátká trať v rovinatém borovém lese, velmi dobře průběžném, tzv. „letecký les“, protože někteří závodníci v takovém lese od kontroly ke kontrole doslova letí. Musí ale stíhat sledovat mapu, jinak z ní vyletí a celý závod je v borovém háji. Kdo měl přes zimu naběháno a nezmaštil mapu, tak bodoval.

To u Náchoda v Dolní Radechově 11. dubna to už bylo ostřejší. Tady bude asi třeba trochu osvěty z našeho slovníku. „Hustník“ je mladý hustý lesní porost, jehličnatý nebo listnatý, to je jedno, kde se větvičky mladých stromků vzájemně proplétají a jsou prorostlé ostružinami, malinami či jiným trním a bodlácím. Do tohoto hustníku zpravidla vběhneme závodním tempem, pak jsme zpacifikováni porostem, což zpravidla nesluší komentujeme a na druhé straně výlazečné poškrábání, pobodání a někdy s poškozeným oděvem. Hustníky se v mapě značí zelenou barvou a podle sytosti zelené barvy dělíme

hustníky na průběžné, průchodné a neprůchodné. Ale zpět k závodům u Náchoda. Kdepak roviny a letecký les. Jsou tu samé kopce a hustníky. Stavatel si nás vychutnal na klasické trati. Nejdřív nás chvíli honil z kopce do kopce, pak nás řádně povodil v sedmset metrů širokém a téměř kilometr dlouhém hustníku, kde nebylo vidět na krok a pak znovu z kopce do kopce a do cíle. Tenhle hustník naštěstí nebyl až tak krve a oděvu lačný. Tento závod bych ohodnotil jako opravdu klasický orienták.

No a do třetice bych jako příklad uvedl závod z kategorie brutus, což jsou závody, na které vzpomínáme hlavně proto, že jsme se v pořádku dostali do cíle. V letošním roce se mi asi nejvíce vryl do těla závod v lesích nad Potštejnem u Polomu 25. dubna, klasická trať. Prostor je to krásný. Les mírně stoupá od Polomu k vrcholu hřebene, který se táhne od Kostelce přes Potštejn, Spopotnici a dál. Ve svahu k Potštejnu a Sopotnici jsou četná údolíčka a zářezy, což je pro nás jako dělané. I tratě byly postaveny velmi uvážene s rychlými pasážemi po hřebeni, hledáním v hustnících a také náročnější část ve zmiňovaném svahu s údolíčky a zářezy. Už sám tvar terénu, a bujný porost dali závodníkům zabrat. Bohužel v prostoru závodu proběhla probírka mladých porostů, takže v hustnících ubylo stojících stromků, ale zůstaly tam na zemi pokácené. Zjistil jsem, že je lepší, se jimi prodirat, když všechny stojí. Takhle se nohy motaly do pokácených stromků, které

se pod nohama kroutily, nastavovaly větve, praskaly a vůbec dělaly všechno pro to, aby do nich člověk spadl. Tělo se prodíralo větvemi stojících stromků a ruce se chytaly, čeho mohly. Zbytečně. Tak jsem několikrát, tudíž opakovaně do pokácených stromků upadl, což se jevílo jako neřešitelná věc. V průběhu závodu ubývá sil a ve druhé polovině je už kontrola v hustníku problém. Je zajímavé, že čím je člověk vyčerpanější, tím je pravděpodobnější, že spadne. Ke konci závodu by mohlo být natočeno nejedno veselé video marně se zmiňajících človíčků v roští. Toto ale k našemu sportu patří a tak to také bereme. O to větší pocit naplnění je v cíli. Některé závody se pak stávají takovým malým dobrodružstvím.

A dalo by se pokračovat zajímavým

závodem v Rychnově přímo ve městě, nebo závodem na historickém opevnění Česovské valy, ale to by někoho nemuselo zajímat a koho by to zajímalo, může jet někdy s námi.

V konečných výsledcích Východočeské oblasti v roce 2015 se jsme umístili ve svých kategoriích takto: Horká Marie 4., Černá Petra 24., Kupka Jaroslav 5., Sojka Lukáš 3., Černý Petr 23. Dále za náš oddíl závodili: Roll Martin, na jaře raněn při tréninku, léčí se do dnes, Kadečka Petr brání vlast u Příbrami, tak nemůže absolvovat potřebný počet závodů pro konečné hodnocení v poháru a Sojková Petra s námi letos začala běhat mimo pohár, tak snad příští rok začne kolit soupeře v poháru.

Za OOB Albrechtice n. O.
Jarda Kupka

Pár slov k mladší přípravce

Již druhou sezónu má SK družstvo mladší přípravky, ale na rozdíl od minulé sezóny vznikl problém s počtem dětí, jelikož jich 5 i s trenérem Oldou Strakou přešlo do starší kategorie a vzhledem k tomu, že takové družstvo tady není, byly poslány na hostování do Borohrádku. Ale zpět k mladším. Za podzimní část sezóny jsme odehráli 8 turnajů s těmito výsledky: (6. 9. 2015 turnaj v Albrechticích) České Meziříčí 1:5; Borohrádek 13:1;

Kostelec "A" 4:8; (13. 9. 2015 v Českém Meziříčí) Týniště 0:2; České Meziříčí 1:3; Častolovice 2:4 (20. 9. 2015 v Týništi) zatím jediný turnaj, kde jsme si museli vypůjčit od ostatních oddílů hráče, abychom mohli v turnaji nastoupit a tak výsledky tomu odpovídaly: s Dobruškou 0:2; Opočno 0:7; Borohrádek 0:6. (27. 9. 2015 v Kostelci) Týniště 0:3; 9:0 Kostelec "B"; Albrechtice 0:6 Kostelec "A". (3. 10. 2015 v Kostelci) České Mezi-

říčí 0:7; Dobruška/Opočno 1:2; Kostelec "B" 7:1; (10. 10. 2015 v Albrechticích) Častolovice 1:7; Kostelec "B" 8:1; Borohrádek 7:2 (historicky první výhra nad Borohrádkem). (17. 10. 2015 v Častolovicích) Kostelec "A" 3:5; Dobruška/Opočno 7:4; Častolovice v tomto turnaji jsme hráli bez střídání, jelikož jeden hráč nám onemocněl. (25. 10. 2015 v Dobrušce) Kostecká Lhota 4:1 Dobruška/Opočno 1:3; Vamberk 0:5. Střelci týmu: Sebastian

Strnad 30, Maxmilián Tulach 19, Jakub Prášek 7, Václav Lochman 6, Štěpán Zeman 4. Nesmíme zapomenout na našeho brankáře Adama Mylera, který nás ve spoustě zápasů podržel!

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem rodičům za podporu při cestování k zápasům a trpělivost. Trenérskému kolegovi Miloši Strnadovi děkuji za spolupráci.

Jaroslav Zeman

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Spartak Rychnov n. Kn.	24	24	0	0	237:31	72
2	Lokomotiva Borohrádek	24	20	2	2	118:35	62
3	Baník Vamberk	24	19	0	5	164:46	57
4	AFK Častolovice	24	19	0	5	140:51	57
5	SK Solnice	24	17	1	6	122:52	52
6	Start Ohnišov	24	15	0	9	80:60	45
7	SK Týniště n. O.	24	12	4	8	94:48	40
8	FK Kostelec n.O. "A"	24	12	1	11	127:90	37
9	Dobruška/Opočno	24	10	4	10	86:81	34
10	Velešov Doudleby "A"	24	10	1	13	95:88	31
11	Albrechtice n. O.	24	8	0	16	72:89	24
12	FC České Meziříčí	24	6	0	18	52:130	18
13	1. FC Rokytice	24	5	1	18	49:143	16
14	Kostecká Lhota	24	3	2	19	32:194	11
15	Velešov Doudleby "B"	24	2	2	20	33:173	8
16	FK Kostelec n.O. "B"	24	1	0	23	13:203	3

▲ Družstvo mladší přípravky – zleva: Zeman Štěpán, Myler Adam, Lochman Václav, Tulach Maxmilián, Strnad Sebastian (na fotografii chybí ještě Prášek Jakub).

TJ Sokol Albrechtice – volejbal ženy

V současné době je herní pauza po podzimní části sezóny 2015/16 Královéhradeckého krajského přeboru II. třídy. Po první půli sezóny se nacházíme soutěži HK-Ž-2C na pěkném druhém místě (viz. tabulka).

V následujících zimních měsících bychom se chtěly jako tradičně zúčastnit zimního turnaje o Královéhradecký pohár, který se skládá z min. 4 kol - záleží na umístění týmů. Dále je možné absolvovat nadstavbové finále, kde se proti sobě utkají dva nejlepší týmy Královéhradeckého a Pardubického kraje. Stále se potýkáme s nedostatkem hráček a pokud se k tomu přidá ještě nějaké zranění či jiná indispozice, je problém se na některé zápasy alespoň v počtu 7 hráček sejit. Dobrou zprávou je, že pro letošní sezónu s námi nastoupila nová posila z TJ Vamberk B a rodačka z Týniště nad Orlicí - Katka Jiroutová.

Všechny příznivce volejbalu zveme na utkání, které odehrajeme v jarní části sezóny 2015/2016 na antukových kurtech za sokolovnou (začátek vždy od 10 a 12 hod.):

21.5.2016 - TJ So Albrechtice x VK Auto Škoda Kvasiny
4.6.2016 - TJ So Albrechtice x TJ So Plotičtět nad Labem
18.6.2016 - TJ So Albrechtice x TJ So Stěžery

děkovat za finanční příspěvek na naši činnost od OÚ Albrechtice nad Orlicí.

V neposlední řadě bychom chtěly za TJ Sokol Albrechtice nad Orlicí popřát všem čtenářům zpravodaje příjemné prožití Vánočních svátků a do nového roku 2016 hlavně pevné zdraví, štěstí a nespočet pracovních i osobních úspěchů.

Michaela Betlachová

Pořadí	Tým	sety	body
1.	TJ So Malšovice	28:11	24
2.	TJ So Albrechtice nad Orlicí	25:11	21
3.	TJ So Plotičtět nad Labem	26:16	20
4.	TJ So Stěžery	23:14	20
5.	TJ So Kostelec nad Orlicí	15:22	11
6.	VK Auto Škoda Kvasiny	07:18	6
7.	TJ Spartak Opočno	01:30	0

▲ Aktuální herní složení TJ Sokol Albrechtice – volejbal ženy – zleva: Vodová J., Jandová P., Jiroutová K., Ficenová P., Matějková L., Betlachová M., Horáková K., Sršňová K., Jirušková L., Kučerová L. (pozn.: poslední dvě hráčky nejsou na fotografii).

Touto cestou bychom chtěly po-

Rozsvícení vánočního stromu

Právě jsem se vrátila (ne nebojte se, z hradu ne) z rozsvícení našeho albrechtického vánočního stromu. Zahřívám si nohy a hlavou mi letí spousta dojmů z krásného podvečera.

Přáli jsme si s kulturní komisí OÚ vytvořit v sobotu 28. listopadu podmínky pro milé, hezké, příjemné a neokázalé setkání lidí. Lidí, kteří chtějí chvíli pobýt a popovídat si se svými blízkými, sousedy, spoluobčany a být u toho, když se náš vánoční strom rozsvítí.

Co jsme pro to udělali? Začali jsme péct cukroví, pan starosta zařídil vánoční strom (krásné bylo, že ho letos obec dostala jako dar od paní Juráčkové), pan Kupka s panem Sychrou ho pečlivě ozdobili, děti z dramatického kroužku a kroužku sborového zpěvu nacvičovaly program, v klubu aktivních rodičů a dětí a v ZŠ a MŠ jsme vytvářeli předměty na vánoční jarmark – všechny byly udělány s radostí a láskou.

V sobotu po 15. hodině začalo kolem připraveného stromu správné hemžení. Hasiči, členky SPOZ, p. Slaninová, členové kulturní komise, klubu aktivních rodičů a dětí, rodinní příslušníci a pan Nesnídal se snažili,

aby vše bylo na 16. hodinu nachystáno. To už byli na místě i první hosté. Vyznačený prostor se zaplňoval, lidé popíjeli svažené víno a čaj, ochutnávali cukroví, z vánočního jarmarku rychle mizely výrobky. Děti ze školy s už tradičními lucerničkami zaujaly své místo před stromečkem. Své první větší vystoupení na albrechtické veřejnosti si zažila naše místostarostka Eva Králová. Myslím, že se jí to podařilo. Připomněla nám důležité věci a popřála všem krásný a klidný advent. A pak už přišli na řadu děti.

Slyšeli jsme od nich zajímavý a poutný příběh o čtyřech svíčkách na adventním věnci a při písničkách jejich hlásky krásně zněly v zaplněném prostranství. Svými lucerničkami pak symbolicky rozsvítily vánoční strom. V tichu a tmě bylo nádherné slyšet obdivné vzdychnutí.

Vánoční strom nám krásně svítí a já mohu jen za všechny pořadatele těm, kteří přišli, říci: „Bylo nám s vámi skvěle.“

*Za kulturní komisi obce
Světлана Kratěnová*

Proslav místostarostky u příležitosti rozsvícení vánočního stromu

Konec roku bývá spojován se vzpomínáním a bilancováním. Uvědomujeme si, co se nám v uplynulých měsících povedlo, co se všechno událo, a plánujeme si, jaký bude rok následující. Bohužel asi všichni z nás nejen v téhle adventní bilanci, ale vlastně po celý rok, přikládají velkou důležitost tomu špatnému, tomu co se nepodařilo. Nikomu z nás se špatné věci nevyhýbají – vím, že nejsem sama, kdo v letošním roce musel řešit hádky, problémy v práci, boj s těžkou nemocí, kdo zažil nehodu, utrpěl úraz, mnoho rodin v roce 2015 ztratilo někoho ze svých blízkých... Bolest, ať už fyzická nebo psychická, je silný pocit. Tak silný, že jeden den s bolestí dokáže přehlušit desítky dní klidu a radosti. Takže i když to špatné zabralo vlastně minimum z celého roku, i když

většina vašich dní byla jednoduše řečeno normálních a snad i šťastných, pamatujeme si hlavně to negativní.

Pozitivně v posledních dnech nevznívá ani situace ve společnosti. Útoky, strach z terorismu a slova o začátku třetí světové války ochromují i českou společnost. Víte, že v Praze se například nemohli, tak jako my tady, lidé sejít u rozsvícení vánočního stromu.

Právě proto bychom si ale víc než kdy dříve měli uvědomit, jak obrovské máme štěstí. Jak jsou všechny drobné každodenní problémy malicherné. Neměli bychom podléhat skepsi, smutku, špatným myšlenkám. To, že můžeme trávit chvíle s lidmi, které máme rádi, s rodinou, přáteli, sousedy, je obrovské štěstí – a určitě ne samozřejmost. Važte si toho.

Mám k vám velkou prosbu. Zkuste alespoň během těch čtyř adventních týdnů myslet pozitivně. Nestresujte se tím, že nestihnete upéct tolik druhů cukroví jako vloni. Pod vánočním stromečkem je důležitější rodinná pohoda než hromady dáreků. Probouzejte se každé ráno s úsměvem. Radujte se z toho, že na světě můžete být, že máte vedle sebe někoho, koho máte rádi. Zavřete na chvíli oči a představte si, jak byste chtěli prožít ideální Vánoce. A až oči zase otevřete, udělejte si je přesně takové. Bez výmluv, proč to tak nejde. Když se chce, všechno jde. Zkrátka užijte si ten nadcházející nádherný adventní čas co nejlépe. K tomu vám přeji hodně zdraví, štěstí a lásky.

*Eva Králová
místostarostka obce*

Společenská kronika

počet obyvatel k 30. 11. 2015

982

Vítáme na světě:

Michaela Vanická, nar. 30. 09. 2015
Stela Macháčová, nar. 12. 10. 2015

Rozloučili jsme se:

Božena Švorcová, r. 1923

Vzpomínka

Dne 3. ledna uplyne již sedmá let, co navždy od nás odešla naše milovaná maminka a babička, paní Jiřina Faltová ze Štěpánovska. Kdo jste ji znal, věnujte prosím tichou vzpomínku.

Syn s rodinou

Dne 15. února vzpomene již osmnácté smutné výročí, co se tiše zastavilo srdíčko našeho drahého tatínka a dědečka, pana Václava Brůžky z Albrechtic. Děkujeme všem, kdo mu věnují tichou vzpomínku.

Dcery s rodinami

Poděkování

Děkuji Obecnímu úřadu Nová Ves v zastoupení paní Šedové za návštěvu, blahopřání a dárek k mým 81. narozeninám.

Josef Barták

Děkuji paní Beranové a paní Sychrové za blahopřání, dar, květiny a příjemné posezení k mému životnímu jubileu.

Marie Bubnová

Děkuji panu starostovi Kratěnovi a paní Alence Müllerové, kteří mě navštívili v den mých narozenin a děkuji za vše, co mně přivezli a posílám vřelý pozdrav. Zdravím obecní úřad!

*Věra Bidlová,
Domov důchodců Hradec Králové*

Děkujeme tímto zástupcům Obecního úřadu Nová Ves a též KSČM Albrechtice za květiny, věcný dar a příjemné posezení k příležitosti 95 let naší maminky Vlasty Vavruškové.

Rodina